

د اول سمويل کتاب

د سمويل زېږېدنه

۱) يو سپری چې القانه نومېده او د افرايم د قبيلې څخه ؤ، د افرايم د غرنۍ سيمې په رامه کې اوسېده. پلار يې يروحام او نيکه يې اليهو ؤ. اليهو د توحو زوی او د صوف د کورنۍ څخه ؤ. ۲) القانه دوه ښځې درلودلې، د يوې نوم حنا او د بلې نوم فنينه ؤ. فنينې اولادونه درلودل خو حنا اولاد نه درلود.

۳) القانه به هر کال د مطلق قادر څښتن د عبادت او د قربانۍ د ادا کولو دپاره د خپل ښار څخه شيلوه ته تلله. د عيلی دوه زامن حفني او فينحاس هلته د څښتن کاهنان وو. ۴) په کومه ورځ به چې القانه قرباني کوله، نو هغه به د غوښې يوه برخه خپلې ښځې فنينې ته او يوه يوه برخه به يې د هغې ټولو زامنو او لورگانو ته ورکوله. ۵) څرنگه چې حنا پرې گرانه وه، که څه هم هغې اولاد نه درلود، خو هغې ته به يې د يوې برخې څخه زياته غوښه ورکوله. ۶) د هغې رقيبې فنينې به هغه ځوروله او سپکوله به يې، ځکه چې څښتن هغه شنډه کړې وه. ۷) هر کال به داسې کېدل، چې کله به حنا د څښتن کور ته تلله، نو د هغې رقيبې فنينې به هغه دومره خفه کوله، تر دې پورې چې هغې به ژړل او هېڅ شی به يې نه خوړل. ۸) د هغې مېړه القانه به له هغې څخه پوښتنه کوله: «ای حنا، ولې ژاړې؟ ولې څه نه خورې؟ ولې همېشه دومره خفه يې؟ ايا زه د ستا دپاره د لسو زامنو څخه ښه نه يم؟»

حنا او عيلی

۹) يوځل کله چې هغوی په شيلوه کې د څښتن په کور کې د خوړلو او څښلو څخه وزگار شول، حنا پاڅېدله. په دې وخت کې عيلی کاهن د څښتن د کور په دروازه کې په خپلې چوکۍ باندې ناست ؤ. ۱۰) حنا ډېره خفه وه او ډېر سخت يې وژړل او څښتن ته يې دعا وکړه. ۱۱) هغې نذر وکړ او ويې ويل: «ای مطلق قادر څښتنه، که چېرې ته په ما غم ځپلې رحم وکړې او زما دعا قبوله کړې او ماته يو زوی راکړې، نو

زه وعده كوم ترڅو چې ژوندی وي هغه به تاته نذرانه کړم او د هغه سر به هېڅکله هم ونه خرایل شي.»

۱۲ حنا د زیات وخت دپاره څښتن ته دعا کوله. عیلي کاهن ورته ځیر شو او ویې لیدل چې د هغې شونډې خوځېدلې. ۱۳ هغې په خپل زړه کې دعا کوله، یوازې د هغې شونډې خوځېدلې خو اواز یې نه اورېدل کېده. نو عیلي گومان کاوه چې هغه نشه ده. ۱۴ او هغې ته یې وویل: «ترڅو پورې به نشه یې؟ شراب دې پرېږده.»

۱۵ حنا ځواب ورکړ: «نه، باداره، زه نشه نه يم. زه هغه ښځه يم چې ډېر کړاوونه مې زغملي دي، ما شراب نه دي څښلي، زه خپلې سختې د څښتن حضور ته وړاندې کوم. ۱۶ دا فکر مه کوه چې زه خرابه ښځه يم، زه د ډېر غم او خفگان څخه دلته داسې دعا کوم.»

۱۷ عیلي ځواب ورکړ: «په خیر لاره شه، د اسراییلو خدای دې هغه څه درکړي چې تا ورڅخه غوښتي دي.» ۱۸ هغې وویل: «په خپلې خدمتگاري باندې مهربانه شې.» بیا هغه په خپله لاره روانه شوه، یو څه یې وخورل او نوره خفه نه وه.

۱۹ القانه او د هغه کورنۍ سبا سهار وختي پاڅېدل، د څښتن عبادت یې وکړ او دوی خپل کور ته چې په رامه کې ؤ بېرته ستانه شول. القانه د خپلې ښځې حنا سره څملاست او خدای د هغې دعا قبوله کړه. ۲۰ څه موده وروسته حنا امیدواره شوه او زوی یې پیدا شو او په هغه باندې یې سمویل نوم کېښود. هغې څرگنده کړه: «ځکه چې هغه مې د خدای څخه غوښتی ؤ.»

حنا سمویل وقفوي

۲۱ هغه وخت بیا راغی چې القانه او د هغه کورنۍ شیلوه ته لاړل چې څښتن ته کلنۍ قرباني او خپل نذر وړاندې کړي. ۲۲ حنا لاره نه شوه. هغې خپل مېړه ته وویل: «کله چې هلک د تي څخه بېل کړای شو زه به هغه د څښتن تعالی کور ته بوځم او هغه به هلته ټول عمر پاتې شي.»

۲۳ القانه هغې ته وویل: «څه چې ستا په نظر کې ښه ښکاري هغه وکړه. ترڅو چې هلک د تي څخه

بېلېرې په کور کې پاتې شه، څښتن دې خپله وعده پوره کړي.» نو ښځه هلته پاتې شوه او خپل زوی ته یې شیدې ورکولې.

۲۴ وروسته له هغې چې هغه د تي څخه بېل کړای شو، هلک لا وړوکی ؤ. هغه یې د ځان سره واخېست او د یو درې کلن غویي، لس کیلوگرامه اوږو او د یو ژي د انگورو د شرابو سره یې د څښتن کور ته چې په شیلوه کې ؤ یووړ. ۲۵ کله چې هغوی غویي حلال کړ هلک یې عیلي ته راوست. ۲۶ حنا هغه ته وویل: «ای صاحبه! ستا په نامه باندې قسم خورم چې زه هغه ښځه یم چې دلته ستا په څنگ کې ولاړه وم او څښتن ته مې دعا کوله. ۲۷ ما د همدې ماشوم دپاره دعا کړې وه او څه چې مې د څښتن څخه غوښتی ؤ هغه یې را کړ. ۲۸ نو اوس هغه څښتن ته وقفوم، ترڅو چې هغه ژوندی وي هغه به د څښتن وي.»

نو هغوی هلته د څښتن عبادت وکړ.

د حنا دعا

۲ ۱ نو حنا دعا وکړه او ویې ویل:

«زما زړه کړ څښتن ډک له خوشحالی»

زیات کړ څښتن قوت زما

خاندمه په خپلو دښمنانو او خوشحاله یمه

ځکه وژغورلم خدای زه

۲ هېڅوک د څښتن په شان پاک نه دی

نشته دی بل خدای بې له هغه څخه

نشته بل ساتونکی زمونږ د خدای په شان

٣ ډېرې د غرور خبرې مه کوی

د خپلې خولې نه د غرور خبرې مه راوباسئ

ځکه څښتن دی هغه خدای چې په هرڅه پوهیږي

هغه د خلکو په کارونو باندې کړي قضاوت

٤ د زورورو لیندې ماتېږي

خو کمزوري قوي کیږي

٥ چې وو ماږه د یو مړۍ ډوډۍ دپاره شول مزدوران

خو چې وو وږي شو هغوی ماږه

هغه ښځه چې وه شنډه راوړل اووه یې اولادونه

خو شوه کمزورې هغه ښځه چې یې ډېر لرل بچي

٦ اخلي ژوند څښتن او ورکوي ژوندون

کوزوي گور ته خلک راپورته کوي یې هم

٧ څوک غریبوي او ځینې نور شتمنوي څښتن

ځینې ټیټوي او ځینې نور سرلوړوي څښتن

۸ غریبان پورته کوي هغه له خاورو ځینې

له نېستی نه خلاصوي محتاجان

کښېنوي هغوی د شهزادگانو سره

خاوندان هغوی د تخت وگرځوي

ځکه چې بنیاد د ځمکې د څښتن دی

په هغې باندې یې ځمکه جوړه کړې

۹ ژوند ساتي هغه د خپلو وفادارو

خو ورکېږي به تیارو کې بدکاران

انسان نه بريالی کېږي په خپل زور

۱۰ لار به شي له منځه هغه څوک

مخالفت چې د څښتن کوي

د اسمان نه به راوغورځوي تندر په هغوی باندې

کړي څښتن به عدالت ټولې دنیا باندې

ورکوي به خپل پاچا لره قوت

بريالی به کړي هغه خپل غوره کړي پاچا»

۱۱) بيا القانه خپل کور ته چې په رame کې ؤ لار، خو هغه هلک سموييل په شيلوه کې پاتې شو او د عيالي کاهن تر نظر لاندې يې د څښتن خدمت کاوه.

د عيالي بدکاره زامن

۱۲) - ۱۳) د عيالي زامن بدکاره وو، هغوی د څښتن درناوی نه کاوه، ديني اصول به يې تر پښو لاندې کول. په هغه وخت کې د قوم سره د کاهنانو داسې رواج ؤ چې کله به چا قرباني کوله څه وخت به چې غوښه لا په دېگي کې خوټېدله د کاهن نوکر به د درې غاښي پنډې سره راته. ۱۴) هغه به دا پنډه په دېگي کې غوټه کوله او هرڅه به چې د پنډې سره راپورته شول هغه به کاهن د خپل ځان دپاره واخيستل. هغوی به د ټولو اسراييليانو سره چې شيلوه ته راتلل همداسې رويه کوله. ۱۵) برسېره پر دې حتی مخکې له دې چې دوی به وازگې سوځولې، د کاهن نوکر به راغی او هغوی چې قرباني کوله ورته ويل به يې: «د کاهن دپاره داسې غوښه راکړه چې کباب شي، هغه به جوش شوې غوښه قبوله نه کړي بلکې يوازې خامه غوښه به قبوله کړي.»

۱۶) که قرباني کوونکي به ځواب ورکړ: «پرېږده چې اول وازگې وسوځل شي بيا هرڅه چې غواړې وايې خله،» نو د کاهن نوکر به ويل: «نه! اوس يې راکړه او که نه، نو په زور به يې در نه واخلم.»

۱۷) د عيالي د زامنو گناه د څښتن په نظر کې ډېره لويه وه، ځکه چې دوی به هغو قربانيو ته په سپک نظر کتل چې څښتن ته به وړاندې کېدلې.

سموييل په شيلوه کې

۱۸) خو سموييل به د څښتن خدمت کاوه، په داسې حال کې چې هغه وړوکی ماشوم ؤ او سپېڅلی کتاني پېښند به يې اغوست. ۱۹) مور به يې هر کال د هغه دپاره يوه وړه چينه جوړوله او څه وخت چې به د خپل مېړه سره د کلنۍ قربانۍ دپاره تلله هغه به يې سموييل ته ورکوله. ۲۰) عيالي القانه او د هغه ښځې ته برکت ورکاوه او القانه ته به يې ويل: «څښتن دې د دې ښځې څخه تاته نور اولادونه درکړي چې د هغه

خای ونیسی، هغه چې تا څښتن ته وقف کړی دی.» بیا به القانه او حنا خپل کور ته ستنېدل. (۲۱) څښتن حنا ته برکت ورکړ او هغې ته یې نور درې زامن او دوه لورگانې ورکړې. په همدې حال کې هغه هلک سمویل د خدای په خدمت کې لویېده.

عیلي خپلو زامنو ته اخطار ورکوي

(۲۲) په دې وخت کې عیلي ډېر زور شوی ؤ او هرڅه چې د هغه زامنو د اسراییلو سره کول هغه اورېدل او دا یې هم اورېدل چې څنگه هغوی د هغو ښځو سره ځملاستل چې د سپېڅلې څمبې په دروازه کې یې خدمت کاوه. (۲۳) نو هغوی ته یې وویل: «تاسو ولې داسې کارونه کوئ؟ زه د ټول قوم څخه ستاسو د بدو کارونو په هکله خبرې اورم. (۲۴) نور بس دی، زما زامنو! هغه څه چې د څښتن د قوم له خوا ستاسو په اړه اورم ښه خبره نه ده. (۲۵) که یو سړی د بل سړي په وړاندې گناه وکړي، نو خدای کولای شي چې د هغه شفاعت وکړي، خو که څوک د څښتن په وړاندې گناه وکړي، نو څوک کولای شي چې د هغه شفاعت وکړي؟» خو د عیلي زامنو د خپل پلار خبره وانه وړېدل، نو ځکه څښتن وغوښتل چې هغوی ووژني.

(۲۶) هغه هلک یعنې سمویل لویېده او په څښتن او خلکو باندې گران ؤ.

د عیلي د کورنۍ په ضد پېشگويي

(۲۷) نو یو نبي عیلي ته راغی او د څښتن له خوا یې دغه پیغام هغه ته راوړ: «کله چې ستا د نیکونو څخه هارون او د هغه کورنۍ د مصر د فرعون غلامان وو خپل ځان مې هغوی ته ښکاره کړ. (۲۸) د اسراییلو د ټولو قبیلو څخه مې هغه غوره کړ چې زما کاهن شي او زما د قربانۍ خای ته لار شي، هلته خوشبويي وسوځوي او زما په مخکې سپېڅلې پېشبند واغوندي. ما هغوی ته دا حق ورکړ، ترڅو د هغه قربانیو یوه برخه د ځان دپاره وساتي چې د قربانۍ په خای کې سوځيږي. (۲۹) نو ولې زما د هغو قربانیو او نذرانو بې عزتي کوئ هغه چې زه یې د خپل کور دپاره غواړم؟ ولې خپلو زامنو ته زما څخه زیات عزت ورکوي؟ تاسو زما د قوم اسراییلو د ټولو نذرانو د ډېرو ښو برخو په وسیله خپل ځانونه چاغ کړي دي. (۳۰) نو زه د اسراییلو څښتن خدای وایم: ما پخوا وعده کړې وه چې ستاسو کورنۍ او خپلخانه به تل ترته د کاهنانو په

توگه زما خدمت کوي. خو اوس وایم زه به داسې نور ونه کړم! هرڅوک چې زما عزت وکړي زه به د هغه عزت وکړم او هرڅوک چې زما بې عزتي کوي هغه به بې عزته کړم. (۳۱) وگوره! داسې وخت به راشي چې زه به ستا د کورنۍ او ستا خپل ټول ځوانان مړه کړم، ترڅو چې ستا په کورنۍ کې هېڅوک هم د سپین ږیرتوب عمر ته ونه رسیږي. (۳۲) ته به پرېشانه یې او په بخیلۍ سره به هغه برکتونه ووينې چې زه به یې د اسراییلو نورو خلکو ته ورکړم او ستا په کورنۍ کې به هېڅوک هېڅکله د سپین ږیرتوب عمر ته ونه رسیږي. (۳۳) خو که چېرې څوک ستا په اولادې کې ژوندی پاتې شي او د کاهن په توگه هم زما خدمت کوي، په غم او درد کې به ژوند کوي. ستا ټوله نوره اولاده به په تاوتریخوالي باندې مړه شي. (۳۴) کله چې ستا زامن حفني او فینحاس دواړه په یوه ورځ باندې مړه شي، نو دا به تاته څرگنده شي چې څه چې ما ویلي وو هغه به رښتیا شي. (۳۵) زه به داسې یو کاهن د ځان دپاره غوره کړم چې ماته وفادار وي او هغه کارونه سرته ورسوي چې زه یې غواړم. زه به هغه ته اولاده ورکړم او هغه به همېشه زما د غوره شوي پاچا خدمت کوي. (۳۶) ستا هر یو اولاد چې ژوندی پاتې شي هغه به کاهن ته ورځي، د پیسو او ډوډۍ دپاره به هغه ته سر تیتوي او زاری به ورته کوي چې ماته د کاهن توب کار راکړه ترڅو یوه مړۍ ډوډۍ تر لاسه کړم.»

څښتن سمویل سره خبرې کوي

۳ (۱) په هغو ورځو کې چې سمویل د عیلي تر لارښودنې لاندې د څښتن خدمت کاوه، د څښتن له خوا پیغامونه او روياگانې ډېرې لږې وې. (۲) یوه شپه عیلي چې سترگې یې ډېرې کمزورې شوې وې او په سختۍ سره یې لیدلی شول په خپل ځای کې ویده ؤ. (۳) څراغ لا مړ شوی نه ؤ، خو سمویل د خدای په کور کې ویده ؤ او هلته د خدای د لوظ سپېڅلی صندوق ایښودل شوی ؤ. (۴) په دغه وخت کې څښتن غږ وکړ: «سمویل! سمويله!»

سمویل ځواب ورکړ: «زه دلته یم.» (۵) هغه عیلي ته ورمنډه کړه او ویې ويل: «تا ماته غږ وکړ، زه دلته یم.»

خو عیلي ځواب ورکړ: «ما غږ نه دی کړی، بېرته لاړ شه او ځمله.» نو هغه لاړ او ځملاست.

٦ ځښتن بيا ورباندې غږ وکړ: «ای سموييله!» او سموييل راپاڅېده، عيلى ته ورغى او ويې ويل: «تاما ته غږ وکړ، زه دلته يم.»

عيلي وويل: «ای زما زويه، ماتا ته غږ نه دی کړى، بېرته لاړ شه او ځمله.» ٧ سموييل لا تر دې وخته پورې ځښتن نه پېژنده يعنې د ځښتن پيغام ورته نه و رسېدلى.

٨ ځښتن د درېم ځل دپاره په سموييل باندې غږ وکړ. سموييل پاڅېد، عيلى ته ورغى او ويې ويل: «تاما ته غږ وکړ، زه دلته يم.»

نو بيا عيلى پوه شو چې ځښتن په هلک باندې غږ کوي. ٩ نو بيا عيلى سموييل ته وويل: «لاړ شه، ځمله او که چېرې هغه غږ وکړ ووايه: خبره وکړه ای ځښتنه، ځکه ستا غلام يې اوري.» نو سموييل لاړ او په خپل ځاى کې ځملاست.

١٠ ځښتن راغى، ودرېده او د مخکې په شان يې غږ وکړ: «ای سموييله! ای سموييله!»

سموييل وويل: «خبره وکړه، ځکه چې ستا غلام يې اوري.»

١١ ځښتن هغه ته وويل: «زه به اوس د اسراييلو په قوم باندې داسې کار وکړم چې هغه به ډېر هيبتناکه وي او هرڅوک يې چې واورى هغه به هک حيران شي. ١٢ زه به هغه ټولې خبرې چې د عيلى د کورنۍ په ضد مې کړې دي د اول نه تر اخره پورې سرته ورسوم. ١٣ ما پخوا هغه ته ويلي وو چې زه به تر ابده پورې د هغه کورنۍ ته سزا ورکوم، په دې خاطر چې زامنو يې زما په ضد کفر ويلي دي. عيلى پوهېده چې هغوى دا کار کوي خو د هغوى مخنيوى يې نه کاوه. ١٤ له دې کبله د عيلى د کورنۍ دپاره مې قسم خوړلى چې د هغه د کورنۍ گناه به هېڅکله د قربانۍ او يا نذرانو په ورکولو سره لېرې نه شي.»

١٥ سموييل تر سبا پورې پروت ؤ او بيا هغه پاڅېده او د ځښتن د کور دروازې يې خلاصې کړې. هغه ووېرېده چې عيلى ته د خپلې رويا په اړه ووايي. ١٦ خو عيلى په هغه باندې غږ وکړ او ويې ويل: «ای سموييله! زما زويه!»

١٧ عیلي پوښتنه وکړه: «څښتن تاته څه وویل؟ زما څخه یې مه پټوه، که چېرې هغه څه چې خدای تاته ویلي دي ماته ونه وایې، نو خدای دې تاته سخته سزا درکړي.» ١٨ نو سموویل هغه ته هرڅه وویل، د هغه څخه یې هېڅ شی پټ نه کړ. عیلي وویل: «هغه څښتن دی. هرڅه چې د هغه په نظر کې ښه ښکاري هغه دې وکړي.»

١٩ سموویل لویډه او څښتن د هغه سره ؤ. د هرڅه پېشگويي به یې چې کوله هغه رښتیا کېدله. ٢٠ ټول اسرایلیان د دان څخه په شمال کې او تر بیرشبع په جنوب کې په دې پوه شول چې سموویل په رښتیا سره د څښتن نبی شو. ٢١ څښتن به په شیلوه کې سموویل ته ځان ښکاره کاوه او خپل پیغام به یې ورته رساوه.

٤ ١ سموویل به د اسراییلو ټول قوم ته د خدای خبرې رسولې.

فلسطینیان د لوظ صندوق په زوره نیسي

اسرایلیان د فلسطینیانو سره د جنگ دپاره روان شول، اسرایلیان په ابن عزر او فلسطینیانو په افیق کې خپلې څمپې ودرولې. ٢ فلسطینیانو خپل ځواکونه د اسراییلو سره د مقابلې دپاره ځای په ځای کړل. څنگه چې جگړه شروع شوه، نو اسرایلیان د فلسطینیانو له خوا ماتې وخوړه، د جنگ په ډگر کې نژدې څلور زره اسرایلیان ووژل شول. ٣ کله چې ژوندي پاتې شوي کس بېرته کمپ ته راستانه شول، نو د اسراییلو سپین ږيرو وویل: «ولې نن ورځ څښتن فلسطینیان پرېښودل چې مونږ ته ماتې راکړي؟ راجئ چې د شیلوه څخه د څښتن د لوظ صندوق راوړو، ترڅو هغه زمونږ سره لار شي او مونږ د دښمنانو څخه وژغوري.» ٤ نو عسکرو شیلوه ته خپل استازي ولېږل چې د مطلق قادر څښتن د لوظ صندوق راوړي چې هغه د اسماني مخلوقاتو دپاسه په تخت باندې ناست دی. او د عیلي دوه زامن حفني او فینحاس د لوظ د صندوق سره راغلل.

٥) کله چې د لوظ صندوق راوړسېده، نو اسراییلیانو په داسې لور اواز سره د خوشحالی چيغې ووهلې چې ځمکه ولرژېدلې. ٦) څنگه چې فلسطینیانو دا چيغې واورېدلې پوښتنه یې وکړه: «د عبرانیانو په کمپ کې دا چيغې د څه دپاره دي؟» کله چې فلسطینیان پوه شول چې د څښتن د لوظ صندوق د عبرانیانو کمپ ته راوړل شو، ٧) هغوی وپېرېدل او ویې ویل: «یو د خدایانو څخه کمپ ته راغی. مونږ په کړاو کې اخته کېږو! د دې څخه مخکې هېڅکله داسې پېښه نه وه شوې. ٨) افسوس زموږ په حال! څوک به مونږ د دې قدرمندو خدایانو د لاسونو څخه خلاص کړي؟ دا هغه خدایان دي چې مصریان یې په دښته کې په ډول ډول بلا گانو باندې ووهل. ٩) ای فلسطینیانو زړور اوسئ! د مېړنو په شان وجنگېږئ هسې نه چې مونږ د عبرانیانو غلامان شو، لکه څنگه چې دوی زموږ غلامان وو. نو د مېړنو په شان جنگ وکړئ!»

١٠) نو فلسطینیانو سخت جنگ وکړ. اسراییلو ماتې وخوړله او هر یو خپل کور ته وتښتېد. دا ډېره لویه وژنه وه یعنې دېرش زره اسراییلي عسکر ووژل شول. ١١) د خدای د لوظ صندوق ونيول شو او د عیلي زامن حفني او فینحاس دواړه ووژل شول.

د عیلي مړینه

١٢) په هماغه ورځ د بنیامین د قبیلې یو سړی د جنگ د میدان څخه وتښتېد او شیلوه ته لاړ. د هغه کالي شلېدلې وو او په خپل سر باندې یې خاورې اچولې وې. ١٣) کله چې هغه راوړسېد، عیلي په خپلې چوکۍ باندې د سرک په غاړه ناست ؤ. په ځیر یې کتل، ځکه چې د هغه زړه د خدای د لوظ صندوق دپاره لږژېده. کله چې هغه سړی ښار ته ورننوت او څه چې پېښ شوي وو بیان یې کړل، نو په ټول ښار کې چيغې شوې. ١٤) - ١٥) عیلي اته نوي کلن ؤ او ږوند ؤ، خو د خلکو چيغې یې واورېدلې بیا یې پوښتنه وکړه: «دا شورماشور د څه دپاره دی؟» بنیامینی سړی زر عیلي ته ورغی. هغه ته یې وویل: ١٦) «زه همدا اوس د جنگ له میدان څخه راغلم او همدا نن له هغه ځای نه راتښتېدلی يم.»

عیلي پوښتنه وکړه: «ای زویه! څه پېښه شوې ده؟» ١٧) هغه سړي چې دا خبر یې راوړی ؤ ځواب ورکړ: «اسراییلیان د فلسطینیانو څخه تښتېدلي دي او لښکرو ته دروند زیان رسېدلی دی، ستا دواړه زامن حفني او فینحاس هم وژل شوي دي او د خدای د لوظ صندوق نیول شوی دی.» ١٨) کله چې هغه سړي د لوظ

د صندوق يادونه وکړه، عیلي د خپلې چوکۍ څخه چې د ښار د دروازې په څنگ کې وه په شا وغورځېد. څرنگه چې هغه سپين ږيري او دروند سپری ؤ، ورمېر يې مات شو او مړ شو. هغه څلوېښت کاله د اسراييلو مشر ؤ.

د فينحاس د کونډې مړينه

۱۹ د عیلي انږور يعنې د فينحاس ښځه اميدواره وه او د هغې د اولاد د زېږېدلو وخت نژدې ؤ. کله چې هغې دا خبر واورېد چې د خدای د لوظ صندوق نيول شوی دی او د هغې خسر او مېړه مړه شوي دي، په هغې باندې د اولاد د زېږونې درد راغی او اولاد يې وزېږاوه. ۲۰ څنگه چې هغه د مرگ په حال کې وه، هغو ښځو چې د هغې سره وې وې ويل: «مه نا اميده کېږه، تا زوی وزېږاوه.» خو هغې ورباندې پروا ونه کړه او ځواب يې ورنه کړ. ۲۱ هغې په هغه هلک باندې ايڅابود نوم کېښود او دا يې څرگنده کړه: «د خدای جلال د اسراييلو څخه لار.» دا يې ځکه وويل چې د خدای د لوظ صندوق نيول شوی ؤ او د هغې خسر او مېړه مړه شوي وو. ۲۲ هغې وويل: «د خدای جلال د اسراييلو څخه لار، ځکه چې د خدای د لوظ صندوق نيول شوی دی.»

د لوظ صندوق د فلسطين په ښارونو کې

۵ ۱ وروسته له دې چې فلسطينيانو د خدای د لوظ صندوق ونيوه، هغه يې د ابن عزر څخه د اشدود ښار ته يووړ. ۲ هغوی دا صندوق د خپل خدای يعنې د داجون بتخانې ته يووړ او د داجون په خوا کې يې کېښود. ۳ کله چې د اشدود خلک په راتلونکې ورځ د وخته پاڅېدل وې ليدل چې د داجون بت د څښتن د لوظ صندوق په مخکې په ځمکې باندې پرمخې پروت ؤ! نو دوی داجون راواخيست او بېرته يې په خپل ځای کې کېښود. ۴ خو کله چې دوی په راتلونکي سهار پاڅېدل، داجون د څښتن د لوظ د صندوق په مخکې په ځمکې باندې بيا پرمخې لوېدلی ؤ! دا ځل د بت سر او لاسونه مات شوي وو او د دروازې په درشل کې پراته وو. يوازې د هغه بدن پاتې ؤ. ۵ په همدې خاطر د داجون کاهنان او عبادت کوونکي تر نن ورځې پورې په اشدود کې د داجون د بت خانې د دروازې په درشل باندې پښه نه ږدي.

٦ څښتن د اشدود خلکو ته درنه سزا ورکړه او هغوی یې سخت ووېرول. هغه د اشدود او د هغه د شاوخوا سیمو خلک د پړسوب په مرض اخته کړل. ٧ کله چې د اشدود خلکو دا پېښه ولیدله هغوی وویل: «د اسراییلو د خدای د لوظ صندوق باید نور زمونږ سره پاتې نه شي، ځکه چې د هغوی خدای مونږ او زمونږ خدای داجون ته سزا ورکوي.» ٨ نو هغوی استازي ولېږل او د فلسطینیانو ټول پاچاهان یې یوځای راوغوښتل او د هغوی څخه یې پوښتنه وکړه: «د اسراییلو د خدای د لوظ صندوق سره څه وکړو؟»

هغوی ځواب ورکړ: «هغه جت ته یوسی» نو هغه یې د فلسطین بل ښار یعنی جت ته یووړ. ٩ خو وروسته له دې چې صندوق هلته ورسېده، څښتن هغه ښار ته هم سزا ورکړه او په هغوی باندې یې سخته وېره او وارخطايي راوستله. څښتن د هغه ښار ټول خلک د ځوانانو څخه نیولې تر زړو پورې د پړسوب په مرض اخته کړل. ١٠ نو دوی د خدای د لوظ صندوق د فلسطین یو بل ښار عقرون ته ولېږه، خو کله چې صندوق هلته ورسېده خلکو چیغې ووهلې: «هغوی د اسراییلو د خدای د لوظ صندوق د دې دپاره دلته راوړی دی چې مونږ ټول ووژني.» ١١ نو دوی د فلسطینیانو ټول پاچاهان بیا یوځای سره راوغوښتل او ویې ویل: «د اسراییلو د خدای د لوظ صندوق ولېږئ، پرېږدئ چې هغه بېرته خپل ځای ته واستول شي، که نه، نو مونږ او زمونږ قوم به ووژني.» په ټول ښار کې وېره او وارخطايي وه، ځکه چې خدای هغوی ته ډېره درنه سزا ورکوله. ١٢ هغه خلک چې مړه نه شول د پړسوب په مرض باندې اخته شول. خلکو د مرستې دپاره خپلو خدایانو ته چیغې ووهلې.

د لوظ صندوق اسراییلو ته بېرته استول کيږي

٦ ١ هغه وخت چې د څښتن د لوظ صندوق اووه میاشتي د فلسطین په سیمه کې ؤ، ٢ خلکو کاهنان او فال کتونکي راوغوښتل او د هغوی څخه یې پوښتنه وکړه: «د څښتن د لوظ د صندوق سره څه وکړو؟ څنگه یې خپل اصلي ځای ته بېرته واستوو؟»

٣ هغوی ځواب ورکړ: «که تاسو د اسراییلو د خدای د لوظ صندوق استوی، نو باید د هغه سره نذرانه هم واستوی چې ستاسو د گناه بدله ادا کړي. د لوظ صندوق باید بېرته بې له نذرانې ونه استول شي، په دې

ډول به تاسو روغ شئ او تاسو ته به څرگنده شي چې ولې هغه تاسو ته سزا درکوله.»

۴ خلكو پوښتنه وكړه: «څه قسم نذرانه هغه ته واستوو؟»

هغوی ځواب ورکړ: «د فلسطینیانو د پاچاهانو د شمېر له مخې د پرسوب د مرض پنځه د سرو زرو نمونې او پنځه د سرو زرو مورکان، ځکه چې هماغه یو شان بلا تاسې ټول او ستاسو پاچاهان وهلي دي. ۵ تاسو باید د پرسوب او د هغو مورکانو نمونې جوړې کړئ چې هېواد وړانوي او د اسراییلو خدای ته عزت ورکړئ. ښایي چې هغه تاسو، ستاسو خدایانو او ستاسو خاورې ته سزا ورکول بس کړي. ۶ تاسو ولې د مصریانو او فرعون په شان خپل زړونه سخت کړي دي؟ دا مه هېرئ چې څنگه خدای هغوی مسخره کړل ترڅو چې هغوی اسراییلو ته اجازه ورکړه چې د مصر څخه لاړ شي. ۷ اوس یوه نوې گاډۍ تیاره کړئ او دوه غواگانې چې خوسکي یې زېږولي وي او هېڅکله د هغو په غاړو باندې جغ نه وي ایښودل شوی، په گاډۍ پورې وتړئ او د هغوی خوسکي بېرته غوجل ته بوځئ. ۸ د څښتن د لوظ صندوق واخلي، په گاډۍ کې یې کېږدئ او هغه د سرو زرو شیان چې تاسې یې د خپلې گناه په بدل کې هغه ته ورلېږئ په یوې صندوقچې کې د هغه په خوا کې کېږدئ، بیا یې ولېږئ چې په خپله لاړ شي. ۹ نو بیا هغې ته وگورئ، که چېرې هغه خپلې سیمې ته یعنې د بیت شمس په لور لاړ، دا د دې معنی لري چې دا د اسراییلو خدای دی چې په مونږ یې دغه لوی افت راوستلی دی، خو که چېرې لاړ نه شو نو بیا به پوه شو چې دا بلا هغه نه ده رالېږلې او دا یوازې یوه تصادفي پېښه وه.»

۱۰ نو فلسطینیانو همداسې وکړل. دوه لنګې غواگانې یې واخیستلې، گاډۍ پورې یې وتړلې او د هغو خوسکي یې په غوجل کې بند کړل. ۱۱ هغوی د لوظ صندوق او هغه صندوقچه چې په هغې کې د مورکانو او د پرسوب د مرض د سرو زرو نمونې وې په گاډۍ کې کېښودلې. ۱۲ نو غواگانې نېغې د بیت شمس په لوري لاړې. په ټوله لاره باندې یې رمبرې وهلې او چپ یا ښي خواته نه ګرځېدلې. د فلسطینیانو پاچاهان د بیت شمس تر پولې پورې په هغوی پسې لاړل.

۱۳ د بیت شمس خلكو په دره کې خپل غنم لو کول او كله چې هغوی خپلې سترګې پورته کړې او د لوظ صندوق یې ولیده، په لیدلو سره یې خوشحاله شول. ۱۴ گاډۍ د یو سړي پټي ته چې یوشع نومېده او په

بیت شمس کې اوسېده، راغله او هلته د یو لوی گټ په خوا کې ودرېدله. خلکو د گاډۍ لرگي مات کړل او غواگانې یې د سوځېدونکې نذرانې په توګه څښتن ته قرباني کړې. (۱۵) لویانو د څښتن د لوظ صندوق او هغه صندوقچه چې په هغې کې د سرو زرو شیان وو رابښکته کړل او په هغه لوی گټ باندې یې کېښودل. په هغه ورځ د بیت شمس خلکو سوځېدونکې نذرانې او نورې قربانۍ څښتن ته وړاندې کړې. (۱۶) د فلسطینیانو پنځو پاچاهانو دا ټول ولیدل او په هماغه ورځ عقرون ته ستانه شول.

(۱۷) فلسطینیانو هغه د پرسوب د مرض د سرو زرو نمونې چې د خپلو گناهونو په بدل کې یې څښتن ته لېرلې وې یعنی د اشدود، غزه، اشقلون، جت او عقرون د هر ښار دپاره یې یوه یوه نمونه ولېرله. (۱۸) همدارنګه هغوی د سرو زرو مورکانو څخه یو یو هر یو ښار دپاره ولېرله چې په هغو کې قلعه لرونکي او بې دېواله کلي شامل وو او پنځو فلسطیني پاچاهانو ورباندې حکمراني کوله. هغه لوی گټ چې د څښتن د لوظ صندوق یې په هغې باندې کېښود تر نن ورځې پورې د بیت شمسي یوشع په پټي کې دی، دا د هغه شاهد دی چې هلته څه پېښ شوي وو.

(۱۹) څښتن د بیت شمس د خلکو څخه اویا سړي ووژل، ځکه چې هغوی د لوظ د صندوق دننه وکتل. خلکو ویر کاوه، ځکه چې څښتن په هغوی کې ډېره لویه وژنه وکړه. (۲۰) نو د بیت شمس خلکو پوښتنه وکړه: «څوک کولای شي چې د څښتن یعنی پاک خدای په حضور کې ودریږي؟ صندوق چېرته ولېږو چې زمونږ څخه لېرې شي؟» (۲۱) نو دوی د قریه یعاریم د ښار خلکو ته استازي واستول وپې ویل: «فلسطینیانو د څښتن د لوظ صندوق بېرته رالېږلی دی، راشئ او تاسې یې خپل ځای ته یوسئ.»

۷ (۱) نو د قریه یعاریم خلکو د څښتن د لوظ صندوق راواخیست او هغه یې د ابیناداب کور ته چې د یوې غونډۍ د پاسه ؤ یووړ. د هغه زوی العازار یې وقف کړ چې د څښتن د لوظ صندوق وساتي.

سمویل په اسراییلو باندې حکومت کوي

(۲) د څښتن د لوظ صندوق د اوږدې مودې دپاره یعنی څه ناڅه شل کاله په قریه یعاریم کې پاتې شو. په

دې موده کې ټولو اسراييلو وير وکړ او د څښتن په لټون کې شول.

۳ سموييل د اسراييلو قوم ته وويل: «که چېرې تاسو د زړه له کومې څښتن ته راگرځئ، نو تاسو بايد پردي خدايان او د عشتاروت بتان له خپلو ځانونو څخه لېرې کړئ. خپل ځانونه په پوره توگه څښتن ته وقف کړئ او يوازې د هغه عبادت وکړئ، نو هغه به تاسو د فلسطينيانو څخه وژغوري.» ۴ نو اسراييلو د بل او عشتاروت بتان لېرې کړل او يوازې د څښتن عبادت يې کاوه.

۵ بيا سموييل ټول اسراييليان راوغوښتل چې په مصفې کې سره راټول شي، ورته ويې ويل: «زه به څښتن ته ستاسو دپاره دعا وکړم.» ۶ کله چې هغوی په مصفې کې سره راغونډ شول، له څاه څخه يې اوبه راوويستلې او د څښتن په وړاندې يې د نذرانې په توگه توی کړې. هغه ورځ يې روژه نيوله او هلته يې دا اقرار وکړ: «مونږ د څښتن په وړاندې گناه کړې ده.»

سموييل د اسراييلو مشر ؤ او خپل کار به يې په مصفې کې کاوه.

۷ کله چې فلسطينيانو واورېدل چې اسراييليان په مصفې کې سره راغونډ شوي دي، د فلسطينيانو پنځه پاچاهان د خپلو نفرو سره روان شول چې په هغوی باندې حمله وکړي. څنگه چې اسراييلو دا واورېدل، نو ووپرېدل. ۸ هغوی سموييل ته وويل: «زمونږ دپاره زمونږ څښتن خدای ته زاري کول مه پرېږده چې مونږ د فلسطينيانو څخه وژغوري.» ۹ نو سموييل يو شيدې رودونکی وری واخېست او هغه ټول يې د سوځېدونکې نذرانې په توگه څښتن ته وړاندې کړ. هغه د اسراييليانو دپاره څښتن ته فریاد وکړ او څښتن د هغه فریاد واورېد. ۱۰ په هغه شېبه کې چې سموييل سوځېدونکې نذرانه قرباني کوله، فلسطينيان د جگړې دپاره اسراييلو ته رانژدې شول، خو په هغه ورځ څښتن په فلسطينيانو باندې د اسمان څخه تندر راوغورځاوه. هغوی بيخي وارخطا شول او له وېرې وتښتېدل. ۱۱ اسراييليان د مصفې څخه ووتل او تر بيت کار پورې په فلسطينيانو پسې شول او په لاره کې يې هغوی ووژل.

۱۲ په هغه وخت کې سموييل يوه تيره واخيستله او هغه يې د مصفې او شن ترمنځ ودروله. هغه يې «د مرستې د تيرې» په نوم ياده کړه او ويې ويل: «تر اوسه پورې څښتن زمونږ سره مرسته کړې ده.» ۱۳ نو

فلسطينيانو ډېره بده ماته وخوړله، تر ډېر وخته پورې يې بيا په اسرائيلو باندې حمله ونه كړه. ترڅو چې سموييل ژوندی ؤ، د څښتن لاس د هغوی په ضد اوچت ؤ. (۱۴) د عقرون څخه تر جت پورې ټول هغه ښارونه چې فلسطينيانو د اسرائيلو څخه نيولي وو بېرته اسرائيلو ته ورکړل شول. اسرائيلو د دغو ښارونو نژدې سيمې هم د فلسطينيانو څخه ازادې كړې. د اسرائيلو او اموريانو ترمنځ هم سوله وشوه.

(۱۵) سموييل د خپل ژوند تر پايه پورې د اسرائيلو مشر ؤ. (۱۶) هغه به هر كال په بيت ييل، جلجال او مصفې باندې گرځېده او په دې ځايونو كې به يې شخړې حل كولې. (۱۷) بيا به هغه بېرته رامه ته ستنېده، ځكه چې هلته د هغه كور ؤ او په دې ځای كې هم هغه د قاضي په توگه خدمت كاوه. په رامه كې يې د څښتن دپاره د قربانۍ ځای جوړ كړ.

اسراييليان پاچا غواړي

۱) كله چې سموييل زور شو، نو خپل زامن يې د قاضيانو په توگه د اسرائيلو دپاره وټاكل. (۲) د هغه د مشر زوی نوم يوييل او د كشر زوی نوم ابيا ؤ. هغوی په بيرشبع كې قاضيان وو. (۳) خو هغوی د خپل پلار په لار روان نه وو. د هغوی شوق يوازې پيسې پيدا كول ؤ، نو رشوت به يې اخيست او انصاف به يې تر پښو لاندې كاوه.

(۴) نو د اسرائيلو ټول سپين ږيري سره راغونډ شول او رامې ته لاړل، ترڅو د سموييل سره وگوري. (۵) سموييل ته يې وويل: «گوره، ته زور شوی يې او ستا زامن ستا په لاره نه ځي. اوس زمونږ دپاره پاچا وټاكه چې په مونږ باندې حكومت وكړي، ترڅو مونږ هم د نورو ټولو قومونو په شان پاچا ولرو.» (۶) سموييل د هغوی په دې غوښتنه خوشحاله نه ؤ. نو هغه څښتن ته دعا وكړه. (۷) څښتن هغه ته وويل: «سموييله! هرڅه چې قوم در نه غواړي هماغسې وكړه. هغوی ته نه يې رد كړی، بلكې زه يې د خپل پاچا په توگه رد كړی يم. (۸) د هغه وخت څخه چې ما دوی د مصر څخه راوويستل، زه يې پرېښودم او د نورو خدايانو عبادت يې وكړ. هغوی اوس ستا سره هغه كار كوي كوم چې هغوی تل زما سره كړی دی. (۹) نو بيا څه چې هغوی در نه غواړي هماغسې وكړه، خو هغوی ته په كلکه خبرداري وركړه او ورته وښايه چې پاچاهان به

- ۱۰) سموييل د څښتن ټولې خبرې هغه خلکو ته بيان کړې چې د هغه څخه يې د پاچا غوښتنه کړې وه.
- ۱۱) سموييل څرگنده کړه: «ستاسو پاچا به ستاسو سره داسې رویه وکړي: هغه به ستاسو زامن واخلي او د هغو څخه به عسکر جوړ کړي. ځينې به يې په جنگي گاډيو کې خدمت کوي، نور به د هغه سپاره عسکر وي او ځينې به د هغه د گاډيو په مخکې ځغلي. ۱۲) ځينې به د زر کسيزه ډلې او ځينې به د پنځوس کسيزه ډلې قوماندانان وټاکي. ستاسو زامن به د پاچا ځمکه قلبه کوي، د هغه حاصلات به راغونډوي او د وسلې او د جنگي گاډيو دپاره به سامان جوړوي. ۱۳) هغه به ستاسو لورگانې بوځي او هغه ته به عطر جوړوي، پخلی به ورته کوي او ډوډۍ به ورته پخوي. ۱۴) هغه به ستاسو څخه ډېر ښه پټي او د انگورو او زيتونو باغونه واخلي او خپلو افسرانو ته به يې ورکړي. ۱۵) هغه به ستاسو د غلو دانو او انگورو لسمه برخه واخلي او خپلو درباريانو او افسرانو ته به يې ورکړي. ۱۶) هغه به ستاسو څخه غلامان، وينځې او ستاسو ډېرې ښې پادې او خره د خپل کار دپاره واخلي. ۱۷) هغه به ستاسو د رمو څخه لسمه برخه اخلي او تاسو په خپله به د هغه غلامان شئ. ۱۸) هغه ورځ به راشي کله چې تاسو د خپل پاچا له لاسه چې د خپل ځان دپاره مو غوره کړی دی سخت شکايتونه وکړئ. خو څښتن به ستاسو شکايتونو ته غوږ ونه نيسي.»
- ۱۹) خو قوم د سموييل د خبرو د اورېدلو څخه انکار وکړ او ويې ويل: «نه! مونږ پاچا غواړو. ۲۰) مونږ هيله لرو چې د نورو ټولو قومونو په شان شو. پاچا به په مونږ باندې حکومت وکړي او په جگړې کې به زموږ لارښوونه کوي.»
- ۲۱) سموييل د هغوی خبرې واورېدلې، بيا يې دا هرڅه څښتن ته وړاندې کړل. ۲۲) څښتن ځواب ورکړ: «څه چې دوی غواړي هغه وکړه، ورته يو پاچا وټاکه.» بيا سموييل د اسراييلو قوم ته وويل: «هر يو دې خپل کور ته لاړ شي.»

شاوول د سموييل سره ملاقات کوي

- ۹ ۱) د بنيامين د قبيلې څخه يو شتمن او با نفوذه سړی ؤ چې قيس نومېده. هغه د ابي ييل زوی او د

صروړ لمسی ؤ. د بکورت په کورنۍ پورې یې اړه درلودله چې د افیح د خپل یوه برخه وه. (۲) قیس یو زوی درلود چې شاوول نومېده، هغه یو ښکلی ځوان ؤ چې په اسراییلو کې له هغه څخه څوک زیات ښکلی نه ؤ او قد یې د یو سر په اندازه د نورو څخه لوړ ؤ.

(۳) د قیس خړې ورکې شوې وې، نو هغه شاوول ته وویل: «یو نوکر د ځان سره واخله، لاړ شه او خړې ولټوه.» (۴) هغوی د افرایم په غرنۍ سیمې او د شلیشې په سیمه کې وگرځېدل، خو هغه یې پیدا نه کړې. نو د شعلیم د سیمې څخه تېر شول، خو خړې هلته نه وې. بیا د بنیامین په ځمکه کې وگرځېدل خو ویې نه موندلې. (۵) کله چې هغوی د صوف سیمې ته ورسېدل شاوول خپل نوکر ته چې ورسره ؤ وویل: «راځه چې بېرته کور ته لاړ شو، که نه، نو پلار به مې خړې هېرې کړي او زموږ په اړه به اندېښمن شي.»

(۶) خو نوکر په ځواب کې وویل: «گوره! په دې ښار کې یو نبي دی چې د هغه ډېر درناوی کیږي، هغه چې هرڅه وایي رښتیا کیږي. راځه چې هغه ته ورشو، کېدای شي هغه موږ ته ووايي چې هغه خړې چېرته موندلی شو.»

(۷) شاوول ورته وویل: «که چېرې هغه ته ورشو، نو هغه سړي ته به څه ورکړو؟ ځکه چې زموږ په بوجیو کې خواږه خلاص شوي دي او زموږ سره سوغات هم نشته چې هغه نبي ته یې ورکړو. نو څه یوسو؟»

(۸) نوکر هغه ته په ځواب کې وویل: «گوره! ما سره نیم مثقال سپین زر شته، هغه به نبي ته ورکړم، ترڅو هغه موږ ته لاره وښايي.»

(۹) (په پخوا زمانه کې چې کله به په اسراییلو کې چا غوښتل چې د خدای څخه سوال وکړي نو داسې به یې ویل: «راځئ چې غیب ویونکي ته ورشو.» ځکه چې اوسنی نبي به پخوا د غیب ویونکي په نوم یادېده.) (۱۰) شاوول خپل نوکر ته وویل: «ښه خبره ده، راځه چې ځو.» نو دوی هغه ښار ته لاړل چې نبي په کې ؤ. (۱۱) هغه وخت چې هغوی ښار ته په غونډۍ باندې پورته کېدل ویې لیدل چې یو څو نجونې د اوبو وړلو دپاره راروانې دي. د هغوی څخه یې پوښتنه وکړه: «ایا غیب ویونکی دلته دی؟»

(۱۲) هغوی ځواب ورکړ: «هو، هغه ستاسو څخه مخکې روان دی، زر کوئ هغه نن زموږ ښار ته راغلی

دی، ځکه چې نن ورځ خلک د عبادت په ځای کې چې په غونډۍ باندې ده قرباني کوي. (۱۳) څنگه چې تاسو ښار ته ننوځئ، نو مخکې له دې چې هغه د عبادت ځای ته د خوړلو دپاره پورته وخېږي، تاسو به یې پیدا کړئ. ترڅو پورې چې هغه راغلی نه وي خلک به ډوډۍ ونه خوري، ځکه چې هغه باید اول قرباني ته برکت ورکړي. وروسته به رابلل شوي خلک ډوډۍ وخوري. اوس پورته وخېږئ، نو په همدې وخت کې به یې پیدا کړئ.» (۱۴) نو شاوول او د هغه نوکر ښار ته روان شول او څنگه چې هغوی ښار ته ورننوتل، سمویل د دوی خواته راروان ؤ چې د عبادت ځای ته وخېږي.

(۱۵) د شاوول د راتګ څخه یوه ورځ مخکې څښتن سمویل ته ويلي وو: (۱۶) «سبا شاوخوا په دغه وخت کې به یو سړی د بنیامین د قبیلې څخه تاته درولېږم. ته به زما د قوم د مشر په توګه د هغه سر په تېلو غوړ کړې، هغه به زما قوم د فلسطینیانو څخه وژغوري. ما د خپل قوم تکلیف لیدلی دی او د مرستې په خاطر مې د هغوی فریاد اورېدلی دی.»

(۱۷) کله چې سمویل شاوول ولید، څښتن هغه ته وویل: «دا هماغه سړی دی چې تاته مې د هغه په اړه ويلي وو. هغه به زما په قوم باندې حکومت کوي.» (۱۸) شاوول د دروازې په خوله کې سمویل ته ورنژدې شو او د هغه څخه یې پوښتنه وکړه: «مهرباني وکړئ ماته ووايئ چې د غیب ویونکي کور چېرې دی؟»

(۱۹) سمویل ځواب ورکړ: «زه غیب ویونکی یم، زما څخه مخکې عبادت ځای ته لاړ شئ، تاسو دواړه به نن زما سره ډوډۍ وخورئ. هغه څه چې ته غواړې پوه به شې، سبا سهار به یې درته ووايم او تا به رخصت کړم. (۲۰) د هغو خرو په اړه چې درې ورځې مخکې ورکې شوې دي اندېښنه مه کوه هغه پیدا شوې دي. هغه څوک چې د اسراییلو قوم یې زیات غواړي، هغه ته او ستا د پلار کورنۍ ده.»

(۲۱) شاوول په ځواب کې وویل: «زه د بنیامین د قبیلې پورې تړلی یم، چې په اسراییلو کې یوه ډېره کوچنۍ قبيله ده او زما کورنۍ د بنیامین د قبیلې یوه ډېره عادي کورنۍ ده. نو ولې ماته داسې خبرې کوې؟»

(۲۲) سمویل شاوول او د هغه نوکر لویې کوټې ته دننه راوستل او هغوی ته یې د دسترخوان په سر کې

خای ورکړ چې هلته نژدې دېرش تنه مېلمانان ناست وو. (۲۳) سموييل اشپز ته وويل: «هغه د غوښې ټوټه چې تاته مې درکړې وه او درته ويلي مې وو چې بېل يې کېږده، هغه اوس راوړه.» (۲۴) نو اشپز ورون راوړ او د شاوول په مخکې يې کېښود. سموييل وويل: «گوره، دا هغه غوښه ده چې ستا دپاره ساتل شوې ده. ويې خوره! دا مې ستا دپاره ساتلې وه چې اوس يې د رابلل شويو خلکو سره وخورې.» نو شاوول په هغه ورځ د سموييل سره ډوډۍ وخوړله.

(۲۵) وروسته له دې چې هغوی د عبادت خای څخه ښار ته رانښکته شول، سموييل په خپل بام باندې د شاوول سره خبرې وکړې. (۲۶) هغوی سهار وختي پاڅېدل او سموييل شاوول ته چې په بام باندې ؤ غږ وکړ: «پاڅه! زه به تا رخصت کړم.» کله چې شاوول تيار شو، هغه او سموييل سره يوځای ووتل.

سموييل شاوول د پاچا په توگه ټاكي

(۲۷) کله چې دوی د ښار پولې ته رانښکته شول، سموييل شاوول ته وويل: «خپل نوکر ته ووايه چې زمونږ څخه مخکې لاړ شي.» نوکر مخکې شو او سموييل زياته کړه: «دلته يوه شېبه ودرېږه، ترڅو د خدای پيغام درته ووايم.»

۱۰ (۱) نو سموييل د زيتونو د تېلو بوتل راواخيست او د شاوول په سر يې تېل توی کړل، هغه يې ښکل کړ او ويې ويل: «ته څښتن د خپل قوم اسراييلو د مشر په توگه وټاکلې. ته به د هغه په خلکو پاچاهي کوي او د ټولو گردچاپېر دښمنانو نه به يې وژغورې. دا هغه نښه ده چې ته څښتن غوره کړی يې چې د هغه د خلکو پاچا شې: (۲) نن کله چې ته لاړ شې نو د بنيامين په سيمه يعنې په صلح کې به د راحيل د قبر تر څنګه د دوه سړيو سره مخامخ شې. هغوی به تاته ووايي: هغه خرې چې ته د هغو د لټولو دپاره تللی وي پيدا شوې دي، اوس ستا پلار د خرو خبره پرېښې ده او ستاسو دپاره اندېښنه کوي. هغه وايي: د خپل زوی په اړه څه وکړم؟ (۳) بيا به له هغه خای نه لاړ شې، ترڅو هغه غټې د خېړۍ ونې ته چې په تابور کې دی ورسېږي. هلته به د درېو سړيو سره مخامخ شې چې خدای ته د عبادت کولو دپاره بيت ييل ته روان دي. د يو سره به درې سپرلي، د بل سره درې ډوډۍ او د درېم سره به د شرابو ژی وي. (۴) هغوی به تاته سلام ووايي او

تاته به دوه ډوډۍ درکړي، ته بايد هغه قبولې کړې. (۵) وروسته له هغې به په جبعه کې د خدای د عبادت غونډۍ ته لار شې چې هلته د فلسطينيانو پوځي پوسته ده. د ښار په دروازه کې به ته د نبیانو له يوې ډلې سره مخامخ شې چې د غونډۍ څخه راښکته کيږي. نبیان به په جذبه کې نبوت کوي او نور خلک به د هغوی په وړاندې چنگ، چمبه، شپېلی او رباب غږوي. (۶) د څښتن روح به ناڅاپه په تا باندې نازل شي او ته به په گډه د نبیانو سره نبوت کوي. ته به هغه شان نه يې لکه څنگه چې مخکې وې. (۷) هرکله چې دې دغه نښې وليدلې هرڅه چې ته يې نښه گڼې هغه وکړه، ځکه چې خدای ستا سره دی. (۸) زما څخه مخکې جلجال ته لار شه. زه به درشم چې سوځېدونکې او د سلامتۍ نذرانې وړاندې کړم. خو ته بايد اووه ورځې هلته انتظار وباسې، ترڅو زه راشم او تاته ووايم چې څه وکړې.»

(۹) څنگه چې شاوول د سموييل څخه رخصت شو، خدای د شاوول شخصيت بدل کړ. هغه ټولې نښې په هماغه ورځ پوره شوې. (۱۰) کله چې شاوول او د هغه نوکر جبعې ته ورسېدل، شاوول د نبیانو د يوې ډلې سره مخامخ شو. د خدای روح ناڅاپه په هغه باندې نازل شو او د هغوی سره يې يوځای په نبوت پيل وکړ. (۱۱) هغو خلکو چې هغه يې له پخوا څخه پېژانده وې ليدل چې هغه نبوت کوي. يو د بل څخه يې پوښتنه وکړه: «د قيس په زوی شاوول باندې څه وشول؟ ايا شاوول هم د نبیانو څخه دی؟» (۱۲) د هغه ځای يو اوسېدونکي پوښتنه وکړه: «د دې نورو نبیانو په هکله څه وايئ، ستاسو په فکر د هغوی پلرونه څوک دي؟» نو دا يو متل شو: «ايا شاوول هم د نبیانو څخه دی؟» (۱۳) وروسته له دې چې شاوول نبوت پای ته ورساوه هغه د عبادت ځای ته وخت.

(۱۴) څه موده وروسته چې د شاوول کاکا هغه او د هغه نوکر وليدل د هغوی څخه يې پوښتنه وکړه: «تاسو چېرې ويئ؟»

شاوول ځواب ورکړ: «خرې مو لټولې، خو چې کله هغه مو پيدا نه کړې، نو سموييل ته ورغلو.»

(۱۵) د شاوول کاکا پوښتنه وکړه: «هغه تاسو ته څه وويل؟» (۱۶) شاوول ځواب ورکړ: «سموييل مونږ ډاډه کړو چې خرې پيدا شوې دي.» خو شاوول هغه څه چې سموييل د ده د پاچا کېدو په اړه ويلي وو خپل کاکا ته څه ونه ويل.

شاوول د پاچا په توگه غوره کيږي

۱۷) سموييل د اسراييلو قوم په مصفې کې د څښتن حضور ته راغونډ کړ (۱۸) او ورته وېي ويل: «د اسراييلو څښتن خدای داسې وايي: ما تاسو د مصر څخه راوويستلئ او تاسو مې د مصريانو او هغو ټولو قومونو څخه وژغورلئ چې په تاسو باندې يې ظلم کاوه. (۱۹) خو تاسو نن خپل خدای چې تاسو يې د ټولو مصيبتونو او سختيو څخه ژغورلي يئ، ردوئ او ورته وایئ چې مونږ ته پاچا راکړه چې په مونږ باندې حکومت وکړي. ډېر ښه، نو اوس د خپلو قبيلو او خپلونو سره د څښتن په مخکې حاضر شئ.»

۲۰) کله چې سموييل د اسراييلو ټولې قبيلې د څښتن حضور ته راټولې کړې، د بنيامين قبيله يې د پچې په ذريعه غوره کړه. (۲۱) بيا هغه د بنيامين قبيله د هغې د خپلونو سره وړاندې راوستله او د مطري خپل وټاکل شو. په پای کې د قيس زوی شاوول غوره کړای شو، خو کله چې هغوی شاوول ولټاوه هغه پيدا نه شو. (۲۲) هغوی د څښتن څخه پوښتنه وکړه: «ايا هغه سپری تر اوسه دلته راغلی دی؟»

څښتن وويل: «هو، هغه خپل ځان د بارونو په منځ کې پټ کړی دی.»

۲۳) نو دوی په منډه لاړل، هغه يې راوست او څنگه چې هغه د خلکو په منځ کې ودرېده، نو قد يې د يو سر په اندازه د نورو څخه لوړ و. (۲۴) سموييل ټول قوم ته وويل: «دا هغه سپری دی چې څښتن غوره کړی دی، زمونږ په منځ کې د هغه په شان هېڅوک نشته.»

خلکو چيغې کړې: «ژوندی دې وي پاچا!»

۲۵) سموييل قوم ته د پاچاهۍ حقونه او فرائض بيان کړل. هغه يې په سند کې وليکل او سند يې د عبادت په ځای کې کېښود. وروسته يې هر يو خپل کور ته رخصت کړ. (۲۶) شاوول هم خپل کور ته چې په جبعه کې و لاړ او د هغه سره ځينې زړور سپري چې خدای د هغوی زړونه بدل کړي وو لاړل. (۲۷) خو ځينو بېکاره خلکو وويل: «دغه سپری به څنگه مونږ وژغوري؟» هغوی شاوول ته په سپکه سترگه وکتل او هغه ته يې سوغاتونه رانه وړل، خو شاوول غلی پاتې شو.

۱۱ ۱ په دې وخت کې د عمون پاچا ناحاش روان شو او د يابيش بناړ يې چې په جلعاد کې ؤ کلابند کړ. د يابيش خلکو ناحاش ته وويل: «زمونږ سره يو تړون وکړه، مونږ به تا د خپل مشر په توگه ومنو.»

۲ ناحاش په ځواب کې وويل: «زه به ستاسو سره په يو شرط د سولې تړون وکړم، چې ستاسو د هر يو ښي سترگه وباسم، ترڅو د ټولو اسراييلو دپاره د رسوايۍ سبب شي.»

۳ د يابيش سپين ږيرو وويل: «مونږ ته اووه ورځې وخت راکړه چې مونږ ټولو اسراييلو ته استازي ولېږو. که چېرې هېچا مونږ ونه ژغورلو، نو بيا به مونږ تاسو ته تسليم شو.»

۴ کله چې استازي جبعې ته چې شاوول په کې اوسېده ورسېده، نو خلکو ته يې خبر ورکړ او هغوی په لوړ اواز سره وژړل. ۵ په دغه وخت کې شاوول د خپلو غويانو شاته د پټي څخه راغی، هغه پوښتنه وکړه:

«څه پېښ شوي دي؟ دا خلک ولې ژاړي؟» نو هغوی د يابيش د استازو خبره ورته بيان کړه. ۶ کله چې شاوول د هغوی خبرې واورېدلې، د خدای روح ناڅاپه په هغه باندې نازل شو او هغه ډېر زيات په قهر شو.

۷ هغه يوه جوړه غويان ووژل، هغه يې ټوټې، ټوټې کړل او د استازو په وسيله يې ټولو اسراييلو ته واستول او اخطار يې ورکړ: «هر هغه څوک چې د شاوول او سموييل پسې جگړې ته لار نه شي، نو د هغوی د غويانو سره به همداسې عمل وشي.»

په دې وخت کې په قوم باندې د څښتن وېره راغله او هغوی ټول سره يوځای راغلل. ۸ کله چې شاوول هغوی په بازق کې سره راغونډ کړل، د اسراييلو د خلکو شمېر درې لکه او د يهوديانو شمېر دېرش زره تنه وو.

۹ دوی هغو استازو ته چې د يابيش څخه راغلي وو وويل: «خپلو خلکو ته ووايئ چې تاسو به سبا د غرمې څخه مخکې وژغورل شئ.» کله چې د يابيش خلکو پيغام تر لاسه کړ، هغوی ډېر خوشحاله شول. ۱۰

نو عمونيانو ته يې وويل: «سبا به مونږ تاسو ته تسليم شو، څه چې ستاسو خوښه وي زموږ سره يې وکړئ.»

۱۱ په هماغه شپه شاوول خپل خلک په درې ډلو باندې ووېشل، د سباوون په وخت کې يې د عمونيانو په کمپ باندې حمله وکړه او د ورځې تر غرمې پورې يې هغوی ووژل. هغه عمونيان چې ژوندي پاتې شوي وو

داسې خواره واره شول، چې د هغوی دوه نفره هم سره یوځای پاتې نه شول.

۱۲) بیا د اسراییلو خلکو سموییل ته وویل: «هغه خلک څوک وو چې ویل یې چې شاوول باید زمونږ پاچا نه شي؟ هغوی مونږ ته راوسپارئ چې ویې وژنوا!»

۱۳) خو شاوول وویل: «نن به هېڅوک نه وژل کیږي، ځکه چې دا هغه ورځ ده چې څښتن اسراییل ژغورلي دي.» ۱۴) نو سموییل خلکو ته وویل: «راشئ چې ټول جلجال ته لاړ شو او یوځل بیا شاوول د خپل پاچا په توګه اعلان کړو.» ۱۵) بیا ټول قوم جلجال ته لاړ او د څښتن په حضور کې یې شاوول د خپل پاچا په توګه اعلان کړ. په هغه ځای کې دوی څښتن ته د سولې نذرانې قرباني کړې او شاوول او د اسراییلو ټولو خلکو یو لوی جشن ونيوه.

د سموییل د خدای په امانۍ خبرې

۱۲) ۱) سموییل ټولو اسراییلو ته وویل: «هرڅه چې تاسو زما څخه وغوښتل ما هغه سرته ورسول او تاسو ته مې یو پاچا وټاکه. ۲) تاسو اوس د خپل مشر په توګه یو پاچا لرئ. زه زور او سپین ږیری شوی یم او دا دی زما زامن ستاسو سره دي. زه د خپلې ځوانۍ څخه تر نن ورځې پورې ستاسو مشر وم. ۳) زه حاضر یم، که چېرې ما کوم غلط کار کړی وي ماته د څښتن او د هغه غوره شوي پاچا په مخکې دا حقیقت ووايئ. ایا ما د چا څخه غویي یا خر اخیستی دی؟ ایا ما له چا سره ټګي کړې ده یا په چا باندې مې ظلم کړی دی؟ ایا ما د چا څخه رشوت اخیستی دی؟ که چېرې ما داسې کوم کار کړی وي، نو څه چې ما اخیستي وي هغه به بېرته ورکړم.»

۴) قوم ځواب ورکړ: «نه! تا نه زمونږ سره ټګي کړې ده او نه دې په مونږ باندې ظلم کړی دی. د هېچا څخه دې څه نه دي اخیستي.»

۵) سموییل ځواب ورکړ: «څښتن او د هغه غوره شوی پاچا نن شاهدان دي چې تاسو خلک پوه شوی چې زه په پوره توګه بې گناه یم.»

- ۶ سمویل زیاته کړه: «دا څښتن ؤ چې موسی او هارون یې وټاکل او ستاسو نیکونه یې له مصر څخه راوویستل. ۷ اوس په خپل ځای باندې ودرېږئ. زه غواړم چې تاسو د خدای په وړاندې د شواهدو سره حاضر کړم او تاسو ته هغه نښگنې در په یاد کړم چې خدای ستاسو او ستاسو د نیکونو د ژغورلو دپاره کړې دي. ۸ کله چې یعقوب او د هغه کورنۍ مصر ته لاړل او مصریانو په هغو باندې ظلم کاوه، ستاسو نیکونو د مرستې دپاره څښتن ته فریاد وکړ. نو هغه موسی او هارون ورواستول او ستاسو نیکونه یې له مصر څخه راوویستل او هغوی یې په دې خاوره کې ځای په ځای کړل. ۹ خو خلکو خپل څښتن خدای هېر کړ. نو هغه دوی فلسطینیانو، د موآب پاچا او د حاصور د ښار د لښکر قوماندان سیسرا ته په لاس ورکړل او هغوی ورسره جنگ وکړ. ۱۰ نو هغوی د مرستې دپاره څښتن ته فریاد وکړ او ویې ویل: مونږ گناه کړې ده ځکه چې ای څښتنه، ستا څخه مونږ مخ اړولی دی او د بل او عشتاروت د بتانو عبادت مو کړی دی. مونږ د خپلو دښمنانو څخه وژغوره نو مونږ به ستا عبادت وکړو! ۱۱ بیا څښتن جدعون، باراق، یفتاح او په اخره کې یې زه راواستولم. تاسو یې د خپلو شاوخوا دښمنانو له لاسه وژغورلئ، ترڅو په امن کې واوسېږئ. ۱۲ خو کله چې تاسو ولیدل چې د عمون پاچا ناحاش په تاسو باندې حمله کوي، تاسو ماته وویل: مونږ پاچا غواړو چې په مونږ باندې حکومت وکړي. که څه هم څښتن ستاسو پاچا ؤ خو هغه مو رد کړ.
- ۱۳ اوس دا دی هغه پاچا چې تاسو غوره کړی دی او غوښتی مو دی. وگورئ، څښتن تاسو ته پاچا ټاکلی دی ترڅو په تاسو باندې حکومت وکړي. ۱۴ که چېرې د خپل څښتن خدای درناوی وکړئ، د هغه خدمت وکړئ، هغه ته غوږ ونیسئ او د هغه حکمونو ته غاړه کېږدئ او که چېرې تاسو او ستاسو پاچا د هغه پیروي وکړئ، نو ستاسو هرڅه به ښه وي. ۱۵ خو که تاسو څښتن ته غوږ ونه نیسئ او د هغه د حکمونو څخه سرغړونه وکړئ هغه به ستاسو او ستاسو د پاچا په ضد شي. ۱۶ نو اوس په خپل ځای باندې ودرېږئ. تاسو به د څښتن هغه لوی کار وویښئ چې ستاسو په مخکې به یې وکړي. ۱۷ تاسو پوهېږئ چې د دې موسم په دوران کې چې د غنمو د لو وخت دی باران نه ورېږي. زه به دعا وکړم چې څښتن تندر او باران راولېږي. څه وخت چې داسې وشي تاسو به پوه شئ چې د پاچا په غوښتلو سره مو د څښتن په وړاندې لویه گناه کړې ده.»

۱۸) بیا سموییل دعا وکړه او په هماغه ورځ څښتن تندر او باران راولېږه. نو ټول قوم د څښتن او سموییل څخه ډېر ووېرېد (۱۹) او هغوی سموییل ته وویل: «ښاغلیه! مهرباني وکړه زموږ په خاطر خپل څښتن خدای ته دعا وکړه چې مونږ مړه نه شو. اوس مونږ پوه شو چې مونږ په خپلو نورو ټولو گناهونو برسېره د پاچا په غوښتلو سره بله گناه هم وکړه.»

۲۰) سموییل ځواب ورکړ: «مه وپېرئ. که څه هم تاسو ډېر بد کار کړی دی، خو د څښتن څخه مخ مه اړوئ، بلکې د زړه له کومي د هغه خدمت وکړئ. (۲۱) په خوشې بتانو پسې مه گرځئ هغه تاسو ته گټه نه رسوي او تاسو ژغورلی نه شي، ځکه چې هغه بې فایده دي. (۲۲) څښتن به د خپل لوی نوم په خاطر خپل قوم پرېږدي، ځکه چې د هغه رضا وه چې ستاسو څخه خپل ځانگړی قوم جوړ کړي. (۲۳) باقي پاتې شوه زما خبره، څښتن دې داسې ونه کړي چې زه د هغه په وړاندې گناه وکړم او ستاسو دپاره نوره دعا ونه کړم بلکې زه به تاسو ته سمه او ښه لاره دروښایم. (۲۴) یوازې د څښتن څخه ووېرئ او په وفاداری سره د زړه له کومي د هغه خدمت وکړئ. د هغو لویو کارونو په اړه فکر وکړئ چې ستاسو دپاره یې کړي دي. (۲۵) خو که چېرې تاسو خپلو بدو کارونو ته دوام ورکړئ تاسو به د خپل پاچا سره له منځه لاړ شئ.»

سموییل شاوول ملامتوي

۱۳ (۱) شاوول دېرش کلن ؤ چې پاچا شو او دوه څلوېښت کاله یې په اسراییلو پاچاهي وکړه.

(۲) شاوول د اسراییلو څخه درې زره نفره غوره کړل چې دوه زره نفره د هغه سره په مخماس او د بیت ییل په غرنۍ سیمه کې وو او زر نفره د هغه د زوی یوناتان سره په جبعه کې وو چې د بنیامین په سیمه کې ده. پاتې کس یې بېرته خپلو کورونو ته ولېږل.

(۳) یوناتان په جبع کې د فلسطینیانو په پوسته باندې حمله وکړه او له منځه یې یووړه. فلسطینیانو دا خبره واورېدله. بیا شاوول استازي ولېږل چې په ټول هېواد کې د سرنی په غږولو سره عبرانیان جنگ ته راوغواړي. (۴) ټول اسراییلیان خبر شول چې شاوول د فلسطینیانو پوسته له منځه یووړه او فلسطینیانو د

اسرائیلو څخه کرکه وکړه. په دې خاطر د اسراییلو قوم راوغوښتل شو چې په جلجال کې د شاوول سره یوځای شي. ⑤ فلسطینیان سره راغونډ شول چې د اسراییلو سره جنگ وکړي. د هغوی سره دېرش زره جنگي ګاډی، شپږ زره د اس سپاره او د بحیرې د شګو په شان زیات پیاده عسکر وو. هغوی روان شول او په مخماس کې یې چې د بیت آن په ختیځ کې پروت دی خپمې ودرولې. ⑥ د اسراییلو عسکر پوه شول چې زمونږ شمېر ډېر کم دی او په دې خاطر به جنگ وبایلو. ځینې اسراییلیان په سمڅو، ونو بوټو، د ګټونو په منځ کې، په کندو او یا په څاه ګانو کې پټ شول. ⑦ نور د اردن د سیند څخه د جاد او جلعاد سیمو ته پورې وتل.

شاوول په جلجال کې پاتې ؤ او هغه خلک چې د هغه سره وو، له وېرې څخه لږزېدل. ⑧ شاوول اووه ورځې د سمویل انتظار وکړ، لکه څنګه چې سمویل ورته ویلي وو. خو سمویل جلجال ته رانغی او خلک د شاوول څخه هرې خواته خپاره کېدل. ⑨ په دې خاطر شاوول وویل: «سوځېدونکې نذرانه او د سولې نذرانې راته راوړئ» او شاوول سوځېدونکې نذرانه وړاندې کړه. ⑩ څنګه چې هغه د سوځېدونکې نذرانې د وړاندې کولو څخه وزګار شو، سمویل راورسېد او شاوول د هغه د هرکلي دپاره لار. ⑪ سمویل پوښتنه وکړه: «څه دې وکړل؟»

شاوول په ځواب کې وویل: «خلک زما نه خپاره کېدل او ته په ټاکلي وخت رانغلې. برسېره پر دې، فلسطینیان په مخماس کې سره راغونډېدل. ⑫ نو ځکه ما فکر وکړ چې اوس به فلسطینیان دلته په جلجال کې په ما حمله وکړي. څنګه چې ما د څښتن څخه مرسته ونه غوښتله، نو ما خپل ځان مجبور وګاڼه چې سوځېدونکې نذرانه وړاندې کړم.»

⑬ سمویل ځواب ورکړ: «تا کم عقل کار کړی دی او د خپل څښتن خدای امر دې په ځای کړی نه دی. هغه غوښتل چې ته او ستا اولاده د تل دپاره پاچاهي وکړي. ⑭ خو اوس به ستا پاچاهي دوام ونه کړي. په دې خاطر چې تا د هغه د حکم څخه سرغړونه کړې ده، څښتن د خپلې خوښې یو سړی پیدا کړی دی چې د هغه په قوم باندې پاچا شي.»

⑮ سمویل جلجال پرېښود او په خپله لاره لار. شاوول لار چې د خپلو عسکرو سره یوځای شي نو پاتې

خلک په هغه پسې لارل. هغوی د جلجال څخه جبعې ته چې د بنیامین په سیمه کې ده لارل. شاوول خپل لښکر وشماره، د هغو شمېر شپږ سوه تنه وو.

بې وسلې اسراییل

۱۶) شاوول، د هغه زوی یوناتان او هغه خلک چې د دوی سره وو په جبع کې چې د بنیامین په سیمه کې ده پاتې شول. په دې وخت کې فلسطینیانو په مخماس کې خېمې ودرولې وې. ۱۷) یرغل کوونکي د فلسطینیانو د خېمو څخه په درېو ډلو کې راووتل، یوه ډله د عفرې خواته چې د شوعال په سیمه کې ده لاره. ۱۸) دوهمه ډله د بیت حورون خواته او درېمه ډله د هغې غونډیو سلسلې ته لاره چې ورڅخه د صبییم دره او دښته ښکاره کېږي.

۱۹) په هغو ورځو کې په اسراییلو کې اهنګر نه ؤ، ځکه چې فلسطینیانو دا پرېکړه کړې وه چې عبرانیان د تورو او نېزو د جوړولو څخه منع کړي. ۲۰) (ټول اسراییلیان به فلسطیني اهنګرانو ته تلل چې خپلې یوې، تېرونه او لور تېره کړي. ۲۱) د ښاخې، تېر او د چوکې د څوکې د تېره کولو اجوره د یو مثقال دوه په درېو برخه وه او د یوې او لور د تېره کولو اجوره دوه چنده وه.)

۲۲) په دې خاطر د جنگ په ورځ پرته د شاوول او د هغه زوی یوناتان څخه هېڅ اسرایيلي عسکر توره یا نېزه نه درلودله.

۲۳) فلسطینیانو د خپلو عسکرو یوه ډله واستوله چې د مخماس د غاښي څخه دفاع وکړي.

یوناتان په فلسطینیانو باندې حمله کوي

۱۴) ۱) یوه ورځ یوناتان هغه ځوان عسکر ته چې د هغه وسلې یې انتقالولې وویل: «راځه چې د فلسطینیانو پوستې ته چې هغه بلې غاړې ته پرته ده ورشو.» خو خپل پلار شاوول یې خبر نه کړ. ۲) شاوول په مجرون کې د انار د ونې لاندې چې د جبعې څخه دومره لېرې نه وه خېمه درولې وه. نژدې شپږ

سوه نفره د هغه سره وو. (۳) د هغوی په منځ کې اخیا کاهن هم ؤ، چې سپېڅلی پېشبندي یې اغوستی ؤ. هغه د ایخابود د ورور اخیطوب زوی ؤ. اخیطوب د فینحاس زوی او د عیلي لمسی ؤ، هغه عیلي چې په شیلوه کې د څښتن کاهن ؤ.) خلک خبر نه وو چې یوناتان تللی دی.

(۴) د غاښي په هره خوا باندې چې یوناتان غوښتل د هغې لارې څخه د فلسطینیانو پوستې ته ور تېر شي دوه لوړ او ښویه گټونه وو چې یو یې د بوصیص او بل یې د سنه په نوم یادېده. (۵) یو د غاښي شمال خواته ؤ چې مخماس ته نژدې ؤ او بل یې د جنوب خواته ؤ چې جبع ته نژدې ؤ.

(۶) یوناتان هغه ځوان عسکر ته چې د هغه وسلې یې انتقالولې وویل: «راځه چې د دغو کافرو فلسطینیانو کمپ ته ورواوړو، کېدای شي چې څښتن زمونږ سره مرسته وکړي. که چېرې څښتن داسې وکړي، هېڅ شی د هغه مخه نه شي نیولی چې مونږ ته بری راکړي، پروا نه لري چې زمونږ شمېر څومره لږ وي.»

(۷) د هغه وسله وړونکي وویل: «هرڅه چې غواړې هغه وکړه. مخکې شه، زه د زړه له کومي ستا سره یم.»

(۸) یوناتان وویل: «واوره! مونږ به د دې خلکو خواته ورشو او ځان به هغوی ته وروښایو. (۹) که چېرې

دوی مونږ ته ووايي: ودرېږئ ترڅو مونږ درشو، نو مونږ به په خپل ځای باندې ودرېږو او هغوی ته به نه

ورځو. (۱۰) خو که چېرې دوی ووايي چې پورته زمونږ خواته راشئ نو مونږ به وروخېژو. ځکه چې دا به

زمونږ دپاره یوه نښه وي چې څښتن هغوی مونږ ته راتسلیم کړي دي.»

(۱۱) نو دوی دواړو خپل ځانونه د فلسطینیانو پوستې ته وربکاره کړل. فلسطینیانو وویل: «وگورئ! ځینې

عبرانیان د هغو سوریو څخه راوځي په کومو کې چې پټ شوي وو.» (۱۲) بیا هغوی یوناتان او هغه ځوان ته

نارې کړې او وپې ویل: «دلته راوخېژئ! مونږ به تاسې ته څه دروښایو!»

یوناتان هغه ځوان ته چې وسلې یې وړلې وویل: «ما پسې راځه، فلسطینیان څښتن اسراییلو ته په لاس ورکړي

دي.» (۱۳) یوناتان په خاپوړو باندې د غاښي څخه وروخوت او د ده وسله وړونکی ورپسې ؤ. یوناتان په

فلسطینیانو باندې حمله وکړه او د هغه وسله وړونکي هغوی ووژل. (۱۴) په دې اولنۍ حمله کې یوناتان او

د هغه وسله وړونکي شل نفره په نژدې یو جریب ځمکه کې ووژل. (۱۵) نو په ټول لښکر کې چې په کمپ،

میدان، پوستو او یا د حمله کوونکو په منځ کې وو وپره راپیدا شوه او ځمکه ولرژېدله. هلته یوه لویه وارخطایي وه.

اسرائیلیان فلسطینیانو ته ماتې ورکوي

۱۶ د شاوول پېره دارانو چې د بنیامین د سیمې په جبعه کې وو ولیدل چې فلسطینیان خپاره شول او اخوا او دې خوا یې منډې وهلې. ۱۷ نو شاوول خپلو نفرو ته وویل: «ځواکونه راغونډ کړئ او وگورئ چې څوک غیرحاضر دي.» کله چې هغوی دا کار وکړ، نو یوناتان او د هغه وسلې وړونکی ځوان عسکر حاضر نه وو.

۱۸ شاوول اخیا ته وویل: «د خدای د لوظ صندوق راوړه.» (په هغه وخت کې هغه صندوق د اسرائیلو سره ؤ.) ۱۹ په داسې حال کې چې شاوول د کاهن سره خبرې کولې د فلسطینیانو په کمپ کې گډوډي مخ په زیاتېدو شوه، نو شاوول هغه ته وویل: «اوس صبر وکړه!» ۲۰ هغه وخت شاوول او د هغه ټول خلک سره راغونډ شول او د فلسطینیانو په ضد د جگړې دپاره روان شول. هغوی ولیدل چې فلسطینیان په وارخطایي سره یو بل وژني. ۲۱ یو شمېر عبرانیان چې مخکې د فلسطینیانو سره وو او د هغوی سره کمپ ته تللي وو هم بېرته راستانه شول او د شاوول او یوناتان سره یوځای شول. ۲۲ نورو چې خپل ځانونه یې د افرايم په غونډیو کې پټ کړي وو، واورېدل چې فلسطینیان د تېښتې په حال کې دي، نو هغوی هم په تعقیبولو کې یوځای شول. ۲۳ نو جنگ د بیت اُون پورې خواته ورسېده. په هغه ورځ څښتن اسرائیل وژغورل.

یوناتان شات خوري

۲۴ په هغه ورځ اسرائیلیان په مصیبت کې ؤ، ځکه چې شاوول قوم ته قسم ورکړ، ویې ویل: «د ماښام د رارسېدو پورې زه غواړم چې د فلسطینیانو څخه بدل واخلم. نو لعنت دې وي په هغه چا چې د هغې نه مخکې ډوډی خوري.» نو هېچا ډوډی ونه خوړله. ۲۵ ټول عسکر ځنگلي سیمې ته راوړسېدل او ویې لیدل چې په ځمکه باندې شات پراته دي. ۲۶ کله چې هغوی ځنگل ته ننوتل، ویې لیدل چې شات څڅیري خو هېچا لاس خپلې خولې ته ورنه وړ، ځکه چې هغوی ټول د شاوول له لعنت څخه وېرېدل. ۲۷

خو یوناتان اورېدلي نه وو چې د هغه پلار خلکو ته قسم ورکړی ؤ، نو د خپلې امسا څوکه یې چې د ده په لاس کې وه اوږده کړه او د شاتو په گبین کې یې غوټه کړه. هغه لږ څه شات وخورل او په سترگو یې رڼایي شوه. (۲۸) د عسکرو څخه یو تن هغه ته وویل: «ستا پلار لښکرو ته سخت قسم ورکړ وېې ویل: لعنت دې وي په هغه چا چې نن ورځ ډوډی وخورې! په دې خاطر خلک کمزوري شوي دي.»

(۲۹) یوناتان ځواب ورکړ: «زما پلار زمونږ قوم ته څومره ناحقه زحمت ورکړی دی! وگورئ زه خپل ځان څومره ښه احساسوم، ځکه چې ما یو څه شات وخورل! (۳۰) څومره به ښه وای، که چېرې نن ورځ هغه څه چې خلکو د دښمنانو څخه لوټ کړي دي خوړلي وای. فکر وکړئ چې څومره نور فلسطینیان به هغوی وژلي وای!»

(۳۱) په هغه ورځ اسراییلو د مخماس څخه تر ایالون پورې فلسطینیان ووژل او هغوی ډېر سترې شول. (۳۲) هغوی د غنیمت په مال باندې حمله وکړه. پسونه، غویان او خوسي چې یې نیول، په هماغه ځای باندې یې حلالول او هغه یې د وینو سره خوړل. (۳۳) چا شاوول ته خبر ورکړ: «گورئ! خلک د څښتن په وړاندې گناه کوي، ځکه چې هغوی غوښه د وینو سره خوري.»

هغه ځواب ورکړ: «تاسو خیانت وکړ. یوه غټه تیرېه په دې ځای کې زما خواته راوړغړوئ.» (۳۴) په دې وخت کې هغه وویل: «ورشئ خلکو ته ووايئ: هر یو دې دلته خپل پسه او غویی راوړي، حلال دې کړي او ودې خوري. د څښتن په وړاندې گناه مه کوئ او غوښه د وینې سره مه خورئ.» نو په هغه شپه هر یو خپل څاروی راوست او هلته یې حلال کړ. (۳۵) شاوول د څښتن دپاره د قربانۍ ځای جوړ کړ، دا اول ځل ؤ چې هغه دا کار وکړ.

(۳۶) شاوول خپلو خلکو ته وویل: «راځئ چې ښکته شو، د شپې له خوا په فلسطینیانو باندې حمله وکړو، د سهار تر رڼایۍ پورې هغوی لوټ کړو او هېڅوک هم ژوندی پرېښودو.»

هغوی ځواب ورکړ: «څه چې تاته تر ټولو ښه ښکاري هماغه وکړه.»

خو کاهن وویل: «راشئ چې اول د خدای سره مشوره وکړو.»

۳۷ نو شاوول د خدای څخه پوښتنه وکړه: «ایا زه په فلسطینیانو باندې حمله وکړم؟ ایا مونږ به په هغوی

باندې بریالي کړي؟» خو په هغه ورځ خدای ځواب ورنه کړ. ۳۸ له دې کبله شاوول د قوم مشرانو ته وویل: «دلته راشئ او معلومه کړئ چې نن څه گناه شوې ده. ۳۹ زه د ژوندي څښتن په نوم چې اسراییل ژغوري قسم خورم چې گناهکار به ووژلی شي که هغه زما زوی یوناتان هم وي.» خو هېچا څه ونه ویل. ۴۰ بیا شاوول هغوی ته وویل: «تاسو ټول هلته ودرېږئ او یوناتان او زه به دلته ودرېږو.»

هغوی ځواب ورکړ: «څه چې تاته تر ټولو ښه ښکاري هماغه وکړه.»

۴۱ شاوول د اسراییلو څښتن خدای ته دعا وکړه وویل: «ای څښتنه، ولې دې نن ماته ځواب رانه کړ؟ ای د اسراییلو څښتن خدایه، ماته د سپېڅلو تیږو په وسیله ځواب راکړه. که چېرې گناه د یوناتان یا زما وي د اوریم په وسیله ځواب راکړه، خو که گناه ستا په قوم اسراییلو کې وي د تمیم په وسیله ځواب راکړه.» په ځواب کې یوناتان او شاوول ته اشاره وشوه او قوم یې گناه و. ۴۲ نو شاوول وویل: «زما او زما د زوی یوناتان ترمنځ پچه واچوئ.» پچه د یوناتان په نامه وختله. ۴۳ بیا شاوول یوناتان ته وویل: «ماته ووايه چې څه دې کړي دي.»

نو یوناتان هغه ته ځواب ورکړ: «د خپلې امسا په څوکه مې یوازې لږ څه شات وڅښل. که زما دا کار گناه وي، زه مرگ ته تیار یم.»

۴۴ شاوول هغه ته وویل: «خدای دې ما ووژني، که چېرې ته ونه وژل شي.»

۴۵ خو خلکو شاوول ته وویل: «ایا یوناتان چې د اسراییلو دپاره یې دا لوی بری گټلی دی باید ووژل شي؟ دا ناممکنه ده چې هغه ووژل شي! مونږ د ژوندي څښتن په نوم قسم خورو چې د هغه د سر یو ویښته به هم کم نه شي. ځکه چې نن ورځ هغه دا کار د خدای په مرسته کړی دی.» نو قوم یوناتان د مرگ څخه خلاص کړ. ۴۶ له هغې وروسته شاوول د فلسطینیانو تعقیبول بس کړل او فلسطینیان بېرته خپلې سیمې ته لاړل.

د شاوول پاچاهي او کورنۍ

٤٧ وروسته له دې چې شاوول د اسراييلو پاچاهي ټينگه کړه، هغه د خپل شاوخوا دښمنانو يعنې د موآبيانو، عمونيانو، ادوميانو، فلسطينيانو او د صوبه د پاچاهانو سره جنگ وکړ. په هرځای کې يې چې جنگ کاوه هغه به بريالی ؤ. ٤٨ هغه په مېرانه جنگ کاوه او عماليقيانو ته يې ماتې ورکړه او اسراييليان يې د هغو خلکو د لاسونو څخه ازاد کړل چې هغوی لوټ کړي وو.

٤٩ د شاوول زامن يوناتان، يشوي او ملکشوع وو. د هغه د مشرې لور نوم ميراب او د کشرې نوم يې ميکال ؤ. ٥٠ د شاوول د ښځې نوم اخينوعم ؤ چې د اخيمعص لور وه. د شاوول د لښکرو د قوماندان نوم ابنيړ ؤ چې د نير زوی ؤ. نير د شاوول تره ؤ. ٥١ د شاوول پلار قيس او د ابنيړ پلار نير د ابي ييل زامن وو.

٥٢ تر هغې پورې چې شاوول ژوندی ؤ هغه د فلسطينيانو په ضد سخته جگړه کوله. نو کله به چې هغه يو قوي يا زړور سړی وليده هغه به يې د خپلو لښکرو په لست کې نيوه.

د عماليقيانو سره جگړه

١٥ ١ سموييل شاوول ته وويل: «زه څښتن راولېرلم چې تا غوره کړم چې د هغه په قوم اسراييلو باندې پاچا شې. نو اوس د څښتن پيغام ته غوږ ونيسه. ٢ مطلق قادر څښتن داسې وايي: زه به عماليقيانو ته د هغه کار سزا ورکړم چې دوی پخوا د اسراييلو سره کړی ؤ. ځکه په هغه وخت کې چې اسراييليان د مصر څخه راوتل د هغوی لاره يې نيولې وه. ٣ اوس لاړ شه په عماليقيانو باندې حمله وکړه او هرڅه چې د دوی سره دي هغه ټول په پوره توگه له منځه يوسه، په هغوی باندې زړه ونه سوځوې. يو شی هم ژوندی مه پرېږده. سړي، ښځې، ماشومان او تي رودونکي ماشومان، غويان، پسونه، اوبنان او خره يې ووژنه.»

٤ شاوول خپل ځواکونه سره راغونډ کړل او په طلايم کې يې د هغوی څخه ليدنه وکړه. په هغو کې د اسراييلو څخه دوه لکه او د يهودا څخه لس زره پياده عسکر وو. ٥ بيا هغه د خپلو عسکرو سره د عماليق

ښار ته ورغی او په یو وچ خوږ کې یې کمین ونيوه. ⑥ بیا شاوول قینیانو ته اخطار ورکړ: «د عمالقیانو څخه لېرې شئ، ترڅو تاسو د هغوی سره یوځای تباہ نه کړم. ځکه کله چې اسرایلیان له مصر څخه راوتل تاسو په هغوی باندې مهرباني او ښه سلوک کاوه.» نو قینیان له عمالقیانو څخه لېرې شول.

⑦ شاوول د حویله څخه تر شور پورې چې د مصر په ختیځ کې دی جنګ وکړ او عمالقیانو ته یې ماتې ورکړه. ⑧ هغه د عمالقیو پاچا اجاج ژوندی ونيوه او ټول خلک یې ووژل. ⑨ خو شاوول او د هغه نفرو د اجاج ژوند وژغوره. هغوی ښه پسونه، غویان، ښه خوسي، وري یا نور هغه څه چې ښه وو هغه یې ونه وژل. دوی یوازې هغه څاروي ووژل چې کمزوري یا بې ارزښته وو.

څښتن شاوول ردوي

⑩ څښتن سموييل ته داسې وويل: ⑪ «زه پښېمان يم چې شاوول مې پاچا کړ. هغه زما څخه گړځېدلی دی او زما د حکمونو څخه یې سرغړونه وکړه.» سموييل په قهر شو او ټوله شپه یې څښتن ته زاري وکړه. ⑫ سموييل سهار وختي راپاڅېد او لاړ چې د شاوول سره ملاقات وکړي. خو هغه خبر شو چې شاوول د کرمل ښار ته تللی دی، د خپل ځان د عزت په خاطر یې یو یادگاري برج جوړ کړی دی او جلجال ته تللی دی. ⑬ کله چې سموييل شاوول پیدا کړ، شاوول هغه ته وويل: «ای سموييله! څښتن دې تاته برکت درکړي. وگوره، ما د څښتن حکم سرته ورساوه.»

⑭ سموييل پوښتنه وکړه: «نو بیا ولې زه د غویانو او پسونو رمبرارې اورم؟»

⑮ شاوول ځواب ورکړ: «زما عسکرو دا د عمالقیانو څخه راوستلي دي، هغوی ډېر ښه پسونه او غویان ساتلي دي چې ستا د څښتن خدای دپاره یې قرباني کړي. پاتې موپه پوره توگه له منځه وړي دي.»

⑯ سموييل شاوول ته وويل: «غلی شه! غور ونیسه، ترڅو د څښتن خبره چې تېره شپه یې ماته کړې وه درته ووايم.»

شاوول ځواب ورکړ: «ووايه.»

١٧) سموييل وويل: «که څه هم ته خپل ځان لوی نه گڼې، ته د اسراييلو د قبيلو مشر یې. څښتن ته غوره

کړې چې د اسراييلو پاچا شي (١٨) او ته یې د یوې وظیفې دپاره ولېرلې وې ویل: دا گناهکاره قوم

عماليقيان په پوره توگه له منځه یوسه، د هغوی سره جنگ وکړه تر هغې پورې چې دوی ټول ووژل شي. (١٩)

نو بیا ولې تا د څښتن خبره ونه منله؟ ولې دې په غنیمت باندې حمله وکړه؟ ولې هغه څه چې د څښتن په

نظر کې بد وو هغه دې وکړل؟»

٢٠) شاوول وويل: «خو ما د څښتن خبره منلې ده، زه په هغې وظیفې باندې لارم چې څښتن ماته راسپارلې

وه. ما عماليقيان په پوره توگه له منځه یوړل او د هغوی پاچا اجاج مې راوست. (٢١) عسکرو د غنیمت

څخه پسونه او غویان واخیستل، یعنې تر ټولو ښه حیوانات چې خدای ته وقف شوي وو، ترڅو هغه په جلجال

کې ستا څښتن خدای ته قرباني کړي.»

٢٢) سموييل وويل: «ایا څښتن په سوځېدونکو نذرانو او قربانیو باندې خوشحالیږي لکه څنگه چې د

اطاعت په کولو باندې؟ گوره! هغه ته اطاعت کول د قربانۍ څخه ښه دي او د هغه په خبره عمل کول د

پسونو د وازگې د قربانۍ څخه ښه دي. (٢٣) ځکه د هغه په وړاندې یاغي توب لکه د فال کتلو په شان بد

عمل دی او غرور د بت پرستۍ په شان یوه گناه ده. په دې سبب چې تا د څښتن حکم رد کړی دی، نو ته

یې د پاچا په توگه رد کړی یې.»

٢٤) شاوول ځواب ورکړ: «هو، ما گناه کړې ده. ما د څښتن د حکم او ستا د لارښودنې څخه سرغړونه

کړې ده. زه د خپلو نفرو څخه ووپرېدم او څه چې هغوی غوښتل ما هماغسې وکړل. (٢٥) خو اوس تاته

سوال کوم چې زما گناه وبخښه او زما سره بېرته لار شه، ترڅو د څښتن عبادت وکړم.»

٢٦) سموييل ځواب ورکړ: «زه ستا سره بېرته نه ځم. تا د څښتن حکم نه دی منلی او هغه ته د اسراييلو د

پاچاهۍ څخه رد کړی یې.»

٢٧) څنگه چې سموييل وگرځېده چې لار شي، شاوول د هغه د چپنې څنډه ونيوله او هغه څیرې شوه. (٢٨)

سموييل هغه ته وويل: «نن ورځ څښتن ستا څخه د اسراييلو پاچاهي واخیستله او هغه یې بل چاته ورکړه چې

هغه د ستا څخه ښه دی. (۲۹) د اسراییلو خدای چې لوی او ابدی دی هغه دروغ نه وایي یا خپله اراده نه بدلوي. هغه انسان نه دی چې خپله اراده بدله کړي.»

(۳۰) شاوول بیا زاري کوله ویل یې: «سمه ده، ما گناه کړې ده. خو زما د قوم د سپین ږيرو او اسراییلیانو په مخکې زما عزت وکړه، بېرته زما سره لار شه چې ستا د څښتن خدای عبادت وکړم.» (۳۱) نو سمویل بېرته د شاوول سره لار او شاوول د څښتن عبادت وکړ.

(۳۲) سمویل وویل: «د عمالیقیانو پاچا اجاج ماته راولی.» اجاج په ډاډه زړه هغه ته ورغی، فکر یې کاوه چې په یقین سره د مرگ خطر تېر شوی دی. (۳۳) خو سمویل وویل: «لکه څنگه چې ستا تورې ډېرې ښخې بې اولاده کړې دي نو همدارنگه ستا مور به هم بې اولاده شي.» او سمویل اجاج په جلجال کې د څښتن په مخکې ټوټې ټوټې کړ.

(۳۴) بیا سمویل رامې ته لار او شاوول خپل کور ته چې په جبعه کې ؤ ورستون شو. (۳۵) تر هغې پورې چې سمویل ژوندی ؤ هغه بیا هېڅکله شاوول ونه لیده. خو سمویل د شاوول دپاره ویر کاوه. څښتن په دې باندې پښېمانه شو چې شاوول یې په اسراییلو باندې پاچا کړی ؤ.

سمویل داود د پاچا په توگه غوره کوي

۱۶ (۱) یوه ورځ څښتن سمویل ته وویل: «ترڅو پورې به ته د شاوول دپاره ویر کوې؟ هغه مې په اسراییلو باندې د پاچا په توگه رد کړی دی. یو ښکر راواخله، د زیتون د تېلو څخه یې ډک کړه او په بیت لحم کې د یسی کور ته ورشه، ځکه چې د هغه د زامنو څخه مې یو تن غوره کړی دی چې پاچا شي.»

(۲) خو سمویل پوښتنه وکړه: «زه څنگه لار شم؟ که شاوول په دې هکله څه واورې ما به ووژني.»

څښتن ځواب ورکړ: «یوه خوسۍ درسره واخله او ووايه: زه د دې دپاره راغلی يم چې د څښتن دپاره قرباني وړاندې کړم. (۳) یسی ته بلنه ورکړه چې قربانۍ ته راشي، زه به دروښایم چې څه باید وکړې. هغه څوک

چې زه يې درته ښایم زما دپاره به يې سر په تېلو غوړ کړې.»

٤ هغه څه چې څښتن سموييل ته ويلي وو هغه هماغسې وکړل. کله چې هغه بيت لحم ته ورسېده، د ښار سپين ږيري د وېرې او لړزې سره د هغه ملاقات ته راغلل. هغوی پوښتنه وکړه: «خيريت خو دی؟ په څه خاطر راغلی يې؟»

٥ هغه ځواب ورکړ: «هو، زه راغلی يم چې څښتن ته قرباني وړاندې کړم، خپل ځانونه پاک کړئ او زما سره راشئ.» هغه د پاکوالي د مراسمو په سرته رسولو کې د يسي او د هغه د زامنو سره مرسته وکړه او هغوی ته يې هم په قرباني کې بلنه ورکړه.

٦ کله چې دوی راغلل، سموييل د يسي زوی الياب وليد او د خپل ځان سره يې وويل: «هغه سړی چې دلته د څښتن په حضور کې ولاړ دی په يقين سره دا هماغه دی چې هغه غوره کړی دی.» ٧ خو څښتن هغه ته وويل: «د هغه ښکلا او لوړ قد ته مه گوره، ما هغه رد کړی دی، ځکه چې زه د انسان په شان قضاوت نه کوم. هغوی ظاهر ته گوري خو زه زړه ته گورم.»

٨ بيا يسي خپل زوی ابيناداب راوغوښت چې د سموييل په مخکې تېر شي. خو سموييل وويل: «نه، څښتن دا هم نه دی غوره کړی.» ٩ يسي بيا شمه راوغوښت چې د سموييل په مخکې تېر شي، خو هغه وويل: «څښتن دا هم نه دی غوره کړی.» ١٠ په دې ډول د يسي اووه زامن د سموييل په مخکې تېر شول، خو سموييل هغه ته وويل: «څښتن د دوی څخه يو هم نه دی غوره کړی.» ١١ بيا سموييل د يسي څخه پوښتنه وکړه: «ايا نور زامن لري؟»

يسي ځواب ورکړ: «کشر لا تر اوسه پاتې دی، خو هغه پسونه څروي.»

سموييل وويل: «هغه راوغواړه چې دلته راشي، ترڅو پورې چې هغه رانه شي مونږ به نه کېښنو.» ١٢ نو يسي هغه راوغوښت. هغه روغ رمټ، ښايسته ځوان ؤ او ښکلې سترگې يې درلودلې. څښتن سموييل ته وويل: «هغه همدا دی، د هغه سر په تېلو غوړ کړه!» ١٣ سموييل د زيتون د تېلو ښکر راواخيست او د هغه سر يې د خپلو ورونو په مخکې غوړ کړ. د څښتن روح ناڅاپه د قدرت سره د هغې ورځې څخه په داود

باندې نازل شو. وروسته له هغې سموييل رامې ته ستون شو.

داود د شاوول په دربار کې

- ۱۴ د څښتن روح د شاوول څخه لېرې شو او د هغه په ځای بد روح د هغه د ځورلو دپاره د څښتن له خوا په هغه باندې نازل شول. ۱۵ د شاوول خدمتگارانو هغه ته وويل: «وگوره، د خداى له خوا پېريان تا ځوروي. ۱۶ نو باداره! مونږ ته حکم وکړه، مونږ به داسې يو سړى ولټوو چې د رباب په غږولو باندې ښه پوهيږي. نو کله چې په تا باندې پېريان راشي، هغه سړى به رباب وغږوي او ستا حال به بېرته ښه شي.»
- ۱۷ شاوول ومنله او ويې ويل: «زما دپاره داسې يو سړى راپيدا کړئ چې ښه ساز غږوونکى وي او ماته يې راولئ.»
- ۱۸ يو خدمتگار ځواب ورکړ: «ما د يسي يو زوى چې د بيت لحم څخه دى ليدلى دى چې هغه د ساز په غږولو باندې ښه پوهيږي. هغه زړور، ښکلى او هوښيار سړى او همدارنگه يو قوي عسکر دى. د هغه ښه صفت دا دى چې څښتن د هغه سره مل دى.»
- ۱۹ نو شاوول يسي ته استازي واستول چې ورته ووايې: «خپل زوى داود چې د پسونو ساتنه کوي ماته راولېږه.» ۲۰ يسي داود د يو سېرلي، يو خر چې په ډوډيو باندې بار ؤ او د شرابو څخه ډک ژي سره يوځاى شاوول ته واستاوه. ۲۱ داود شاوول ته راغى او د هغه خدمت يې شروع کړ. په شاوول باندې هغه ډېر گران ؤ او هغه يې د خپل وسله وړونکي په توگه غوره کړ. ۲۲ نو شاوول يسي ته پيغام واستاوه: «داود مې ډېر خوښيږي، پرېرېده چې هغه زما خدمت وکړي.» ۲۳ هرکله چې د خداى له خوا په شاوول باندې پېريان راتلل، داود به رباب واخېست او غږاوه به يې. نو شاوول به ښه کېده، هغه به خپل ځان ښه احساساوه او د هغه څخه به پېريان لېرې کېدل.

۱۷ (۱) فلسطینیانو خپلې لښکرې د جنگ دپاره د یهودا په سوکوه کې راټولې کړې. د سوکوه او عزیقې ترمنځ یې په افس دمیم کې خپمې ودرولې. (۲) شاوول او اسراییلیان سره راغونډ شول، د ایله په دره کې یې خپمې ودرولې او د فلسطینیانو په وړاندې یې خپلې جنگي کرنې جوړې کړې. (۳) په یوې غونډۍ باندې فلسطینیان او په بلې غونډۍ باندې اسراییلیان ودرېدل او د هغوی په منځ کې دره وه.

(۴) د جت د ښار څخه یو اتل چې جلیات نومېده د فلسطینانو د کمپ څخه د اسراییلیانو د مقابلي دپاره راووت. د هغه قد نژدې درې متره ؤ. (۵) هغه برنجي زغرې اغوستې وې چې اووه پنځوس کیلوگرامه وزن یې درلود او برنجي خولۍ یې په سر وه. (۶) د هغه پښې هم د برنجي زغرو په وسیله خوندي وې او د اوږو په منځ یې برنجي توره ځوړنده وه. (۷) د هغه نېزه د اوبدلو د کارگاه د میلې په شان پڼده وه او د هغې څوکه چې د اوسپنې وه اووه کیلوگرامه وزن درلود. یو عسکر د خپل سپر سره د هغه په مخکې روان ؤ. (۸) جلیات ودرېده او په اسراییلو باندې یې غږ وکړ ویې ویل: «تاسو دلته څه کوئ؟ ولې د جگړې دپاره قطار ولاړ یی؟ زه فلسطینی یم او تاسو د شاوول غلامان یی! د خپلو نفرو څخه یو تن غوره کړئ چې دلته راشي او زما سره وجنگیږي. (۹) که چېرې هغه وکولای شي چې زما سره وجنگیږي او ما ووژني، نو مونږ به ستاسو غلامان شو. خو که چېرې زه په هغه باندې غالب شوم او هغه ووژنم، نو تاسو به زمونږ غلامان شئ او زمونږ خدمت به کوئ. (۱۰) نن زه اسراییلیان جگړې ته رابولم، زه تاسو دې ته هڅوم چې یو کس غوره کړئ چې زما سره جگړه وکړي!» (۱۱) کله چې شاوول او د اسراییلو لښکر د جلیات دا خبرې واورېدلې، نو هغوی بې زړه شول او ډېر ووېرېدل.

داود د شاوول د اردو په قرارگاه کې

(۱۲) داود د یهودا د بیت لحم د افراطي یسې زوی ؤ. یسې اته زامن درلودل او هغه د شاوول د پاچاهۍ په وخت کې ډېر زوړ شوی ؤ. (۱۳) د هغه درې مشران زامن د شاوول سره جنگ ته تللي وو، مشر یې الیاب، بل یې ابیناداب او درېم یې شمه ؤ. (۱۴) داود د یسې په زامنو کې تر ټولو کشر زوی ؤ. درې مشران ورونه

یې د شاوول سره پاتې کېدل. (۱۵) خو کله کله به داود د شاوول څخه بیت لحم ته ستنېده چې د خپل پلار پسونه وڅروي.

(۱۶) تر څلوېښت ورځو پورې به جلیات هر سهار او ماښام مخکې کېده او د جنگ دپاره به یې بلنه ورکوله.

(۱۷) یوه ورځ یسی داود ته وویل: «لس کیلوگرامه نینې شوې غلې دانې او لس ډوډۍ واخله او په بېره یې خپلو ورونو ته د شاوول قرارگاه ته یوسه. (۱۸) لس کلچې پنیر د هغوی قوماندان ته یوسه، وگوره چې ستا وروڼه څنگه دي او بېرته د هغوی څخه یوه نښه راوړه.» (۱۹) شاوول د خپلو ټولو عسکرو سره او هم د داود وروڼه د ایله په دره کې وو او د فلسطینیانو سره جنگېدل. (۲۰) داود سهار وختي پاڅېد او یو کس یې د پسونو د ساتنې دپاره د مسوول په توگه پرېښود. داود ډوډۍ واخیستله او څنگه چې یسی هغه ته ویلي وو هغه لاړ. دی هغه وخت قرارگاه ته ورسېده چې اسراییل خپلې جنگي کرنې ته وتل او د جگړې نارې یې وهلې. (۲۱) د اسرایلیانو او فلسطینیانو لښکرې د جگړې دپاره یو بل ته مخامخ ځای په ځای شوې. (۲۲) داود خپل شیان د سامانونو ساتونکي ته پرېښودل، د جگړې کرنې ته یې ورمنډه کړه او د خپلو ورونو د احوال پوښتنه یې وکړه. (۲۳) په داسې حال کې چې داود د هغوی سره خبرې کولې، فلسطینی اتل جلیات چې د جت څخه ؤ د خپلو کرنو څخه راووت. د مخکې په شان یې جگړې ته د رابللو چيغې ووهلې او داود هغه واورېدلې. (۲۴) کله چې اسرایلیانو جلیات ولید، هغوی ټول له ډېرې وېرې د هغه څخه وتښتېدل. (۲۵) اسراییلو به ویل: «تاسو وینئ چې دا سړی څنگه راوځي چې اسراییل د جگړې دپاره راوپاروي؟ هغه څوک چې دا سړی ووژني شاوول پاچا به ورته ډېر انعام ورکړي. هغه به هم خپله یوه لور هغه ته په نکاح کړي او د هغه د پلار کورنۍ به د مالېې ورکولو څخه معاف کړي.»

(۲۶) داود د هغو نفرو څخه چې د ده سره نژدې ولاړ وو، پوښتنه وکړه: «څوک چې دغه فلسطینی ووژني او اسراییل د دې رسوايي څخه خلاص کړي څه به تر لاسه کړي؟ اخر دا کافر فلسطینی څوک دی چې د ژوندي خدای لښکرې جگړې ته راپاروي؟» (۲۷) دوی تکرار کړل چې شاوول د هغه چا دپاره چې جلیات ووژني څنگه انعام ایښی دی.

(۲۸) کله چې د داود مشر ورور الیاب د هغو خلکو سره د داود خبرې واورېدلې، هغه په داود باندي له

قهره سور شو او وپې ويل: «دلته څه كوي؟ څوك په دښته كې ستا د هغه څو پسونو ساتنه كوي؟ زه د ستا د زړه په مغرورۍ او بد نيت باندې پوهېږم، ته يوازې د جگړې د سيل دپاره راغلی يې.»

۲۹ داود وويل: «اوس ما څه كړي دي؟ ايا د خبرو كولو حق هم نه لرم؟» ۳۰ بيا هغه بل سړي ته مخ وروړاوه او د هغه څخه يې هم هماغه پوښتنه وكړه. هر وخت چې هغه پوښتنه كوله نو هماغه ځواب به يې تر لاسه كاوه.

۳۱ ځينو خلكو د داود خبرې واورېدلې او هغوی شاوول خبر كړ او هغه يې راوغوښت. ۳۲ داود شاوول ته وويل: «اعليحضرته، هېڅوك بايد د دې فلسطيني څخه ونه وپريږي! ستاسو غلام به لاړ شي او د هغه سره به وجنگيږي.»

۳۳ شاوول ځواب وركړ: «ته به د هغه سره څنگه وجنگيږي؟ ته يو بې تجربې ځوان يې او هغه د ځوانۍ څخه يو جنگيالی دی.»

۳۴ خو داود شاوول ته وويل: «ستاسو غلام د خپل پلار د پسونو ساتنه كوي. كله چې زمري يا اېره راځي او د رمې څخه وری تښتوي، ۳۵ زه د هغه پسې وركوم، هغه وهم او وری د هغه د خولې څخه خلاصوم. كه چېرې هغه وحشي حيوان په ما باندې راوگرځي، هغه له ستوني نيسم او تر مرگه يې وهم. ۳۶ ما زمري او اېرې دواړه وژلي دي او د دې كافر فلسطيني سره به چې د ژوندي خدای لښكرې جگړې ته راپاروي هماغه شان عمل وكړم. ۳۷ هغه څښتن چې زه يې د زمريو او اېرو د منگولو څخه ژغورلی يم هغه به مې د دې فلسطيني له لاسه هم وژغوري.»

شاوول ومنله او داود ته يې وويل: «لاړ شه او څښتن دې ستا سره مل وي.» ۳۸ بيا شاوول داود ته خپل جنگي كالي ورواغوستل. خپلې زغرې يې د هغه په تن كړې او برنجي خولۍ يې ور په سر كړه. ۳۹ داود د شاوول توره په جنگي كاليو باندې وتړله او د روانېدو كوښښ يې وكړ، خو هغه نه شو تللی، ځكه چې دی د هغو سره عادت نه ؤ. هغه شاوول ته وويل: «زه د دې كاليو سره عادت نه يم او په دې كې نه شم جنگېدلی.» نو ټول يې وويستل. ۴۰ بيا هغه خپله امسا په لاس كې واخيستله، د ويالې څخه يې پنځه

ښويه تيرې د خپل ځان دپاره غوره كړې او هغه يې د خپل شپونتوب په كڅوړه كې كېښودلې. مچنوغزه يې په لاس كې وه او هغه فلسطيني ته ورنژدې شو.

داود جليات وژني

٤١ په همدې وخت كې هغه فلسطيني چې سپر وړونكي يې ورڅخه مخكې و راروان و. هغه داود ته ورنژدې كېده. ٤٢ هغه داود ته په ځير وكتل او ويې ليدل چې هغه يو ښايسته او روغ رمت ځوان دى، نو هغه ورته سپك ښكاره شو. ٤٣ هغه داود ته وويل: «دا ډانگ د څه دپاره دى؟ ايا ته فكر كوي چې زه سپى يم؟» هغه د خپلو خدايانو په نامه په داود باندې لعنت ووايه. ٤٤ هغه داود ته وويل: «راشه! زه به ستا غوښې په مرغانو او په ځناورو باندې وخورم!»

٤٥ داود جليات ته ځواب وركړ: «ته زما په وړاندې د تورې، نېزې او خنجر سره راځې. خو زه ستا په وړاندې د مطلق قادر څښتن يعنې د اسراييلو د لښكرو د خداى په نوم چې تا جگړې ته راپارولې دي درځم. ٤٦ دا هغه ورځ ده چې څښتن به تا ماته تسليم كړي او زه به تا ووژنم او ستا سر به پرې كړم. زه به د فلسطينيانو د عسكرو مړي مرغانو او ځناورو ته واچوم چې ويې خوري. نو ټوله نړۍ به په دې پوه شي چې د اسراييلو خداى شته. ٤٧ هرڅوك به دلته وگوري چې څښتن د خپل قوم د ژغورلو دپاره تورو يا نېزو ته اړتيا نه لري. دا د څښتن جنگ دى او هغه به تاسې ټول مونږ ته راتسليم كړي.»

٤٨ يوځل بيا جليات د داود خواته ورنژدې كېده او داود د هغه د مقابلې دپاره په چټكۍ سره د جگړې د كړښې په لور ورمندې كړه. ٤٩ داود خپل لاس خپلې كڅوړې ته وراوږد كړ، يوه تيره يې راوويسته، په مچنوغزې باندې يې گوزاره كړه او جليات يې په تندي باندې وويشت. تيره د هغه په تندي كې ورننوتله او هغه پرمخې په ځمكه باندې پرېوت. ٥٠ نو داود بې له تورې جليات ته ماتې وركړه او د مچنوغزې او تيرې په وسيله يې هغه وواژه. ٥١ داود منډه كړه او د جليات سرته ودرېده، د هغه توره يې د هغه د پوښ څخه راوويستله، هغه يې وواژه او سر يې ورڅخه پرې كړ.

كله چې فلسطينيانو وليدل چې د دوى اتل مړ شو، نو دوى وتښتېدل. ٥٢ د اسراييلو او يهودا خلكو چيغې

وهلې او مخ په وړاندې يې منډې کړې. فلسطينيان يې د جت او د عقرون تر دروازو پورې تعقيب کړل او د هغوی مړي د شعرايم په لاره کې د جت او عقرون پورې پراته وو. (٥٣) کله چې اسراييليان د فلسطينيانو د تعقيبولو څخه راستانه شول، د هغوی قرارگاه يې لوټه کړه. (٥٤) داود د جليات سر راواخيست او اورشليم ته يې يووړ، خو د هغه وسلې يې په خپله خېمه کې کېښودلې.

داود د شاوول په حضور کې وړاندې کيږي

(٥٥) کله چې شاوول وليدل چې داود د جليات سره د جنگ دپاره ورروان دی، نو هغه د خپلو لښکرو د قوماندان ابنير څخه پوښتنه وکړه: «ای ابنيره، هغه د چا زوی دی؟»

ابنير ځواب ورکړ: «اعليحضرته! زه ستا په سر قسم خورم چې زه نه پوهېږم.» (٥٦) پاچا وويل: «دا معلومه کړه چې دا ځوان د چا زوی دی.» (٥٧) نو څنگه چې داود د جليات د وژلو څخه راستون شو، ابنير هغه شاوول ته راوست. داود لا د جليات سر په لاس کې نيولی ؤ. (٥٨) شاوول د هغه څخه پوښتنه وکړه: «ای ځوانه، ته د چا زوی يې؟»

داود ځواب ورکړ: «زه ستاسو د خدمتگار يسي بيت لحمي زوی يم.»

١٨ (١) وروسته له هغې چې داود خپلې خبرې د شاوول سره پای ته ورسولې، د شاوول زوی يوناتان او داود سمدلاسه ډېر ښه دوستان شول او داود په يوناتان باندې د خپل ځان په شان ډېر گران شو. (٢) له هماغې ورځې څخه شاوول داود د خپل ځان سره وساته او هغه يې پرېښود چې د خپل پلار کور ته لاړ شي. (٣) يوناتان د داود سره د ملگرتوب تړون وکړ، ځکه چې د هغه سره يې د خپل ځان په شان مينه کوله. (٤) يوناتان هغه چينه چې په تن کې يې وه وويستله او داود ته يې ورکړه، خپلې زغرې، حتی خپله توره، لينده او کمربند يې هم هغه ته ورکړل. (٥) هر چېرته چې به شاوول داود د هر کار دپاره لېږه هغه به يې په برياليتوب سره سرته رساوه. شاوول هغه د اردو لوړ افسر وټاکه. په دې باندې ټول قوم او د شاوول مامورين خوشحاله شول.

شاوول د داود سره بخيلي کوي

٦ کله چې داود جليات وواژه او عسکر بېرته خپلو کورونو ته راستنېدل، د اسراييلو د ټولو ښارونو څخه ښځې د خوشحالي په سندرو ويلو، گډېدلو او د چمبو او ربابونو په غږولو سره د شاوول پاچا د هرکلي دپاره راووتلې. ٧ په داسې حال کې چې ښځې گډېدلې هغوی به دا سندره ويله: «شاوول زرگونه وژلي دي، خو داود يو په لس د هغه نه زيات وژلي دي.» ٨ دا سندره د شاوول خوښه نه شوه او هغه ډېر په قهر شو، ويې ويل: «هغوی داود ته د لسگونو زرو اعتبار ورکړی دی او ماته يوازې د زرگونو په راتلونکې کې به د هغه څخه پاچا جوړ کړي.» ٩ نو له هماغه وخت څخه شاوول په داود باندې بخيلي کوله او په هغه شکمن شو.

١٠ د هغې ورځې په سبا د خدای له خوا په شاوول باندې پېريان نازل شول او هغه په خپل کور کې لکه د لېوني په شان بدرد ويل. داود لکه د هرې ورځې په شان رباب غږاوه او د شاوول په لاس کې نېزه وه. ١١ شاوول خپله نېزه د داود خواته ورگوزاره کړه، د خپل ځان سره يې وويل: «زه به داود د دېوال سره مېخ کړم.» خو داود دوه ځلې خپل ځان بچ کړ.

١٢ شاوول د داود څخه وپېرېده، ځکه چې څښتن د داود سره ؤ، خو شاوول يې پرېښی ؤ. ١٣ نو هغه داود د خپل ځان نه لېرې کړ او هغه يې په زرو تنو باندې قوماندان کړ. داود به په جنګي عملياتو کې د خپلو لښکرو مشري کوله. ١٤ داود به په خپلو ټولو کارونو کې بريالی ؤ، ځکه چې څښتن د هغه سره مل ؤ. ١٥ کله چې شاوول وليدل چې داود دومره بريالی دی، نو د هغه څخه نور هم ووپېرېده. ١٦ خو داود د اسراييلو او يهودا په ټولو خلکو باندې گران ؤ، ځکه چې هغوی ته به يې په جنګي عملياتو کې لارښودنه کوله.

داود د شاوول د لور سره واده کوي

١٧ يوه ورځ شاوول داود ته وويل: «ميراب زما مشره لور ده. هغه به تاته په نکاح کړم په دې شرط چې ته به د يوه زړور او وفادار عسکر په توگه زما خدمت کوې او د څښتن په جنگونو کې به جنګېږي.» شاوول د

خپل ځان سره فکر کاوه: «زه به داود په خپله ونه وژنم، پرېږده چې فلسطينيان دا کار وکړي.»

١٨ خو داود شاوول ته وويل: «زه څوک يم او زما د پلار کورنۍ څه ده چې زه د پاچا زوم شم؟» ١٩ هغه وخت چې داود تيار شو چې د شاوول د لور ميراب سره واده وکړي، شاوول خپله لور عدرييل ته چې د محولا د ښار څخه و ورکړه.

٢٠ خو د شاوول بله لور ميکال په داود باندې مينه وه، کله چې شاوول دا خبره واورېدله، هغه خوشحاله شو. ٢١ هغه د خپل ځان سره وويل: «زه به ميکال داود ته ورکړم. زه به د هغې څخه کار واخلم چې داود په دام کې راگېر کړي او هغه به د فلسطينيانو په لاس ووژل شي.» نو شاوول د دوهم ځل دپاره داود ته وويل: «ته به زما زوم شې.» ٢٢ نو بيا شاوول خپلو خدمتگارانو ته حکم وکړ: «د داود سره په خصوصي ډول خبرې وکړئ او ورته ووايئ: پاچا ستا څخه خوشحاله دی او په مونږ ټولو باندې گران يې. ولې نه غواړې د هغه زوم شې؟»

٢٣ هغوی دا خبرې داود ته تکرار کړې، خو داود ورته وويل: «ايا ستاسو په فکر د پاچا زوم کېدل يوه کوچنۍ خبره ده؟ زه يو غريب او بې نومه سړی يم.»

٢٤ د شاوول خدمتگارانو هغه څه چې داود دوی ته ويلي وو شاوول ته بيان کړل. ٢٥ شاوول هغوی ته حکم وکړ چې داود ته ووايي: «هغه څه چې پاچا ستا څخه د مهر په توگه غواړي هغه د سلو فلسطينيانو د سنتۍ پوستکي دي چې د هغه د دښمنانو څخه بدل واخيستل شي.» دا د شاوول پلان و چې داود د فلسطينيانو په لاس ووژل شي. ٢٦ د شاوول خدمتگارانو چې داود ته دا خبرې وکړې هغه په دې خوشحاله شو چې د پاچا زوم شي. نو مخکې له دې چې ټاکلی وخت پوره شي، ٢٧ داود د خپلو نفرو سره لاړ او دوه سوه فلسطينيان يې ووژل. د هغوی د سنتۍ پوستکي يې راوړل او پاچا ته يې پوره حساب وړاندې کړ، ترڅو هغه د پاچا زوم شي. نو شاوول خپله لور ميکال هغه ته په نکاح کړه.

٢٨ شاوول په دې ښه پوه شو چې څښتن د داود سره دی او دا چې د هغه لور ميکال په هغه مينه ده.

٢٩ نو شاوول د هغه څخه نور هم ووېرېده او د ژوند تر پايه پورې د هغه سره دښمن و.

٣٠ د فلسطينيانو قوماندانان به په دوامداره توگه راتلل او جگړه به يې کوله. خو په هرې جگړې کې به داود د شاوول د نورو عسکري منصبدارانو په پرتله بريالی ؤ او په ډېر درنښت يادېده.

شاوول هڅه کوي چې داود ووژني

١٩ ١ شاوول خپل زوی يوناتان او خپلو ټولو درباريانو ته وويل چې داود ووژني، خو داود په يوناتان باندې ډېر گران ؤ ٢ او هغه ته يې خبرداری ورکړ: «زما پلار شاوول غواړي چې تا ووژني. سبا سهار په خپل ځان باندې پام کوه، په يو ځای کې پټ شه او هلته پاتې شه. ٣ زه به ووځم او په هغه پټي کې چې ته هلته پټ يې د خپل پلار سره به ودرېږم. زه به د هغه سره ستا په اړه خبرې وکړم او هرڅه چې ما معلوم کړل تا به خبر کړم.»

٤ په بل سهار يوناتان شاوول ته د داود هغه ښه کارونه ور په ياد کړل چې د هغه دپاره يې کړي وو. بيا هغه وويل: «ته ولې غواړې چې داود سره بد وکړې؟ هغه خو ستا سره هېڅ بد نه دي کړي. ٥ کله چې هغه جليات واژه خپل ژوند يې په خطر کې اچولی ؤ او څښتن اسراييلو ته لوی بری ورکړ. کله چې تا دا بری وليد خوشحاله شوې. نو ولې اوس غواړې چې د يو بې گناه انسان په وينو لاس ولږې او داود بې سببه ووژني؟» ٦ شاوول د يوناتان په خبرو باندې قانع شو او د څښتن په نوم يې قسم وخوړ چې هغه به داود نه وژني. ٧ نو يوناتان داود راوغوښت او هغه ته يې د ټولو خبرو اترو بيان وکړ. داود يې شاوول ته راوست او هغه د پخوا په شان د شاوول خدمت کاوه.

٨ يوځل بيا د فلسطينيانو سره جگړه شروع شوه، داود په هغوی باندې حمله وکړه او هغوی ته يې داسې پوره ماتې ورکړه چې وتښتېدل.

٩ يوه ورځ شاوول په خپل کور کې ناست ؤ او نېزه يې په لاس کې وه چې د څښتن له خوا ورباندې پېريان نازل شول. په دې وخت کې داود رباب غږاوه. ١٠ شاوول هڅه وکړه چې په خپله نېزه باندې هغه د دېوال سره مېخ کړي، خو داود د هغه څخه خپل ځان بچ کړ او نېزه په دېوال کې ننوتله. په دې شپه داود

۱۱) شاوول د داود کور ته کس ولېږل چې د هغه څارنه وکړي او سهار يې ووژني. خو د داود ښځې ميکال هغه ته خبر ورکړ: «که چېرې نن شپه ونه تښتې، نو سبا به هغوی تا ووژني.» ۱۲) نو ميکال داود د کړکۍ له لارې ښکته کړ او هغه په منډه وتښتېد. ۱۳) وروسته هغې کورنۍ بت راواخيست، د داود په کټ باندې يې ځملاوه، د وزو ويښتان يې د بت په سر باندې کېښودل او پرستن يې ورباندې واچوله. ۱۴) کله چې شاوول کس ولېږل چې داود ونيسي، نو ميکال هغوی ته وويل: «هغه ناروغ دی.» ۱۵) خو شاوول هغوی بېرته ولېږل چې داود وگوري، هغوی ته يې حکم وکړ: «هغه په خپل کټ کې راوړئ چې ويې وژنم.» ۱۶) خو کله چې هغه خلک ورننوتل، وې ليدل چې په کټ کې بت ؤ او په سر باندې يې د وزو ويښتان وو. ۱۷) شاوول د ميکال څخه پوښتنه وکړه: «ولې دې زه داسې وغولولم او زما دښمن دې پرېښود چې وتښتي؟»

ميکال په ځواب کې ورته وويل: «داود ماته وويل: پرېږده چې وتښتم که نه، نو زه به تا ووژنم.»

۱۸) په دې توگه داود وتښتېد، خپل ځان يې سموييل ته چې په رامې کې ؤ ورساوه او هغه څه چې شاوول ورسره کړي وو هغه ته يې بيان کړل. بيا هغه او سموييل نايوت ته لاړل او هلته پاتې شول. ۱۹) شاوول ته خبر ورسېده چې داود د رامې په نايوت کې دی. ۲۰) نو هغه کس ولېږل چې داود ونيسي، خو کله چې دوی وليدل چې د نبيانو يوه ډله د سموييل تر مشرۍ لاندې نبوت کوي، نو د خدای روح د شاوول په نفرو باندې نازل شو او دوی هم په نبوت پيل وکړ. ۲۱) شاوول ته په دې اړه خبر ورسېده او هغه نور کس ولېږل او دوی هم نبوت وکړ. د درېم ځل دپاره شاوول کس ولېږل او دوی هم نبوت وکړ. ۲۲) اخر هغه په خپله رامې ته روان شو او کله چې هغه لويې څاه ته چې په سيخوه کې وه ورغی پوښتنه يې وکړه: «سموييل او داود چېرته دي؟» هغه ته خبر ورکړای شو چې هغوی د رامې په نايوت کې دي. ۲۳) څنگه چې هغه نايوت ته روان ؤ، د خدای روح په هغه باندې هم نازل شو او په تلولو کې يې نبوت کاوه، ترڅو چې هلته ورسېده. ۲۴) هغه خپل کالي وويستل او د سموييل په مخکې يې نبوت کاوه، هغه ټوله ورځ او ټوله شپه لوڅ پرېوت. له دې کبله خلک وايي: «ايا شاوول هم د نبيانو څخه دی؟»

يوناتان د داود سره مرسته کوي چې وتبښتي

٢٠ (١) وروسته داود د نايوت څخه چې په رامه کې ؤ وتبښتېد، يوناتان ته ورغی او پوښتنه يې ترې وکړه: «ما څه کړي دي؟ زما جرم څه دی؟ ما څه گناه کړې ده چې ستا پلار زما د وژلو هڅه کوي؟»

(٢) يوناتان ځواب ورکړ: «خدای دې نه کوي! ته به هېڅ کله ونه وژل شې! گوره، زما پلار چې هرڅه کوي که هغه مهم وي يا نه، ماته يې وايي، نو ولې به هغه زما څخه دا خبره پټه کړي؟ دا رښتيا نه ده!»

(٣) خو داود قسم وخور او ويې ويل: «ستا پلار په دې ښه پوهيږي چې زه په تا باندې گران يم. هغه داسې پرېکړه کړې ده هغه پلان چې زما په اړه يې لري ته بايد ورڅخه خبر نه شې، ځکه چې ته به خفه شې. زه د ژوندي څښتن په نوم او ستا په ژوندون قسم خورم چې زما او مرگ ترمنځ يوازې يو قدم فاصله پاتې ده.»

(٤) يوناتان وويل: «هرڅه چې ته غواړې زه به يې ستا دپاره وکړم.»

(٥) نو داود وويل: «گوره، سبا د نوې مياشتې اختر دی او زه بايد د پاچا سره ډوډۍ وخورم، خو اجازه راکړه چې لاړ شم او د درېمې ورځې تر ماښامه پورې په پټيو کې خپل ځان پټ کړم. (٦) که چېرې ستا پلار زه ياد کړم، نو ورته ووايه چې داود زما څخه ډېره هيله وکړه چې په بېره خپل ښار بيت لحم ته لاړ شي. هلته د هغه د ټول خاندان دپاره د کلنۍ قربانۍ کولو وخت دی. (٧) که چېرې هغه ووايي: ډېره ښه ده نو زما خير به په کې وي، خو که چېرې هغه ډېر په قهر شو، نو ته به پوه شې چې هغه نيت لري چې ماته زيان ورسوي. (٨) زما سره احسان وکړه او په هغه تړون باندې چې د څښتن په نوم دې زما سره کړی ؤ ودرېره، خو که چېرې زه گناهکار يم، نو ته مې په خپله ووژنه! خپل پلار ته دې ولې ما ورولې چې ووژل شم؟»

(٩) يوناتان وويل: «داسې فکر مه کوه! که چېرې زه پوه شوی وای چې زما پلار نيت لري چې تاته زيان درورسوي ايا تاته به مې خبر نه وای درکړی؟»

(١٠) داود پوښتنه وکړه: «که چېرې ستا پلار تاته سخت ځواب درکړي څوک به ماته خبر راکړي؟»

۱۱) یوناتان ځواب ورکړ: «راځه چې پتیبو ته لار شو.» نو هغوی یوځای هلته لاړل. ۱۲) بیا یوناتان داود ته

وویل: «زه د څښتن، د اسراییلو د خدای په حضور کې تاته وعده درکوم، سبا نه بل سبا تر همدې وخته پورې به زه د خپل پلار نیت معلوم کړم. که چېرې د هغه رویه ستا په هکله ښه وه، زه به تاته خبر درولېږم.

۱۳) که چېرې هغه تاته د زیان رسولو اراده لري، نو څښتن دې ماته سخته سزا راکړي که تاته مې په دې هکله خبر درنه کړ او ته مې په سلامتی سره لېرې ونه لېرېلې. څښتن دې ستا سره وي لکه څنگه چې زما د

پلار سره ؤ. ۱۴- ۱۵) ستا دې په یاد وي، وروسته له دې چې څښتن ستا ټول دښمنان د ځمکې له مخ څخه ورک کړل، د څښتن په شان دوستي او مهرباني نه یوازې ماته بلکې زما نه وروسته زما اولادې ته هم

ښکاره کړې.» ۱۶) نو یوناتان د داود د کورنۍ سره تړون وکړ، ویې ویل: «که چېرې دا تړون مات شي، څښتن دې هغو خلکو ته سزا ورکړي چې دا تړون یې مات کړی دی.»

۱۷) یوناتان یوځل بیا داود مجبور کړ چې خپل قسم تایید کړي چې د هغه سره مینه لري. ځکه چې په

یوناتان باندې داود دومره گران ؤ لکه څنگه چې خپل ځان ورباندې گران ؤ. ۱۸) هغه وخت یوناتان هغه ته وویل: «څرنگه چې سبا د نوې میاشتې اختر دی، نو خلک به خبر شي، ځکه چې ستا ځای به په دسترخوان

کې خالي وي. ۱۹) سبا نه بل سبا ماښام هغه ځای ته زر لار شه چېرته چې ته مخکې پټ شوی وي او هلته د تیږو د ډېرۍ تر شا انتظار کوه. ۲۰) زه به درې غشي د هغې په څنگ کې دروولم چې داسې گومان وشي

چې زه یوه ښه ولم. ۲۱) بیا به زه یو هلک ولېږم او ورته به ووايم: لار شه او غشي راپیدا کړه. که هغه ته مې وویل چې گوره، غشي تاته نه دي رسېدلې، ورشه هغه دلته راوړه، زه د ژوندي څښتن په نوم قسم خورم

چې تاته به خطر نه وي. ۲۲) خو که زه هغه ته داسې ووايم چې غشي ستا څخه تېر شوي دي، نو دا به دا معنی ولري چې څښتن غواړي چې تا لېرې ولېږي، نو ته باید لار شې. ۲۳) هغه تړون چې زما او ستا ترمنځ

شوی دی یاد ساته. څښتن به تر ابدې پورې زما او ستا ترمنځ شاهد وي.»

۲۴) نو داود په پتیبو کې پټ شو. کله چې د نوې میاشتې اختر راوړسېد، پاچا د ډوډۍ خوړلو دپاره راغی

۲۵) او هغه د خپل عادت له مخې د دېوال سره په خپل ځای کې کښېناست. یوناتان مخامخ او ابښیر د

شاوول تر څنگ ناست وو، خو د داود ځای خالي ؤ. ۲۶) خو شاوول په هغه ورځ هېڅ ونه ویل، ځکه هغه فکر کاوه: «داود ته خامخا څه پېښ شوي دي چې هغه یې د دود له مخې ناپاک کړی دی. په یقین سره

هغه ناپاک دی.» ۲۷) خو په راتلونکې ورځ چې د میاشتې دوهمه ورځ وه، د داود ځای بیا خالي ؤ. نو

شاوول د خپل زوی یوناتان څخه پوښتنه وکړه: «د یسی زوی ولې نه پرون ډوډۍ ته راغی او نه نن؟»

۲۸ یوناتان په ځواب کې وویل: «هغه زما څخه هیله وکړه چې اجازه ورته ورکړم چې بیت لحم ته لاړ شي.

۲۹ داود وویل: ماته اجازه راکړه چې لاړ شم، ځکه چې زمونږ کورنۍ په ښار کې قرباني کوي او زما ورور ماته حکم کړی دی چې هلته واوسم. که ته زما څخه خوشحاله یې، ما پرېږده چې لاړ شم ترڅو خپل خپلوان ووينم. نو ځکه هغه د پاچا دسترخوان ته نه دی راغلی.»

۳۰ شاوول په یوناتان باندې ډېر په قهر شو او هغه ته یې وویل: «ته زما زوی نه یې، ته ځاین یې! زه پوهېږم چې ستا دا خوښه ده چې د یسی زوی ته وفادار اوسې. وشرمېږه! او ستا مور دې هم وشرمېږي چې ته یې زېږولی یې. ۳۱ ایا په دې نه پوهېږې تر هغه چې د یسی زوی ژوندی وي، ته به هېڅکله د دې ملک پاچا نه شي؟ نو اوس څوک ولېږه او هغه دلته راوله، ځکه چې هغه باید ووژل شي!»

۳۲ یوناتان پوښتنه وکړه: «هغه ولې ووژل شي؟ هغه څه گناه کړې ده؟» ۳۳ په دې وخت کې شاوول خپله نېزه په یوناتان پسې گوزاره کړه چې هغه ووژني او یوناتان پوه شو چې په رښتیا د ده پلار پرېکړه کړې ده چې داود ووژني. ۳۴ یوناتان په ډېر قهر د دسترخوان څخه پاڅېد او د میاشتې په دوهمه ورځ یې ډوډۍ ونه خوړله، ځکه چې هغه په دې باندې غمجن شو چې د ده پلار داود سپک کړ. ۳۵ لکه څنګه چې دوی یو د بله سره موافقه کړې وه، د بلې ورځې په سهار یوناتان پتیبو ته لاړ چې د داود سره وگوري. یوناتان یو ځوان هلک د ځان سره یووړ ۳۶ او هغه ته یې وویل: «منډه کړه او هغه غشي چې زه یې ولم راپیدا کړه.» هلک منډه کړه او یوناتان یو غشی وویشت چې د هلک څخه تېر شو. ۳۷ کله چې هلک هغه ځای ته ورغی چې غشی په کې لوېدلې و، یوناتان په هلک باندې غږ وکړ: «ایا غشی ستا څخه تېر شوی نه دی؟» ۳۸ بیا یوناتان د هغه هلک پسې چيغې کړې: «بېړه وکړه! زر لاړ شه! مه ودرېږه!» هلک غشی راپورته کړ او خپل بادار ته راستون شو. ۳۹ هلک پوه نه شو چې دا څه معنی لري. یوازې یوناتان او داود پوهېدل. ۴۰ نو یوناتان خپلې وسلې هغه هلک ته ورکړې او ورته ویې ویل: «لاړ شه او دا ښار ته یوسه.»

۴۱ وروسته له هغې چې هلک لاړ، داود د تیږو د ډېرۍ له شا راپاڅېده، په ځمکه باندې پرمخې پرېوت او درې ځله د درناوي په خاطر یوناتان ته تیب شو. کله چې هغوی یو بل ښکلول نو هغوی دواړو ژړل، د داود

خفگان د یوناتان نه هم زیات وو. (۴۲) یوناتان داود ته وویل: «په خیر لار شه، ځکه چې مونږ یو د بله سره د خښتن په نوم د دوستۍ قسم خوړلی دی او ویلي مو دي چې خښتن دې تر ابده پورې زما او ستا ترمنځ او زما د اولادې او ستا د اولادې ترمنځ شاهد وي.» له هغې وروسته داود لار او یوناتان بېرته ښار ته ستون شو.

د شاوول له لاسه د داود تښتېدل

۲۱ (۱) داود اخیملک کاهن ته چې په نوب کې و ورغی. اخیملک په لړزېدلو سره د هغه هرکلي ته راووت او پوښتنه یې ترې وکړه: «ولې یوازې راغلی یې او څوک درسره نشته؟»

۲ (۲) داود په ځواب کې وویل: «پاچا ماته یو کار راسپارلی دی او راته ویلي یې دي چې هېڅ څوک باید ستا د وظیفې په هکله پوه نه شي. ما خپلو سړیو ته ویلي دي چې ما سره دې په یوه ټاکلي ځای کې وگوري. (۳) نو اوس ستا سره څه شته؟ پنځه دانې ډوډۍ یا کوم بل څه که لرې ماته یې راکړه.»

۴ (۴) خو کاهن هغه ته په ځواب کې وویل: «زما سره عادي ډوډۍ نشته، خو بیا هم یو څه سپېڅلې ډوډۍ شته. تاسو کولای شئ چې هغه وخورئ، خو په دې شرط چې ستاسو سړي په دې نژدې وختونو کې ښځو ته نژدې شوي نه وي.»

۵ (۵) داود ځواب ورکړ: «بې له شکه چې مونږ ښځو ته نه یو نژدې شوي. کله چې مونږ په وظیفه کې یو، زه هېڅکله خپلو سړیو ته اجازه نه ورکوم چې داسې کار وکړي. هغوی باید حتی په عادي وظیفو کې خپل ځانونه پاک وساتي او نن خو مونږ په یوې ځانگړې وظیفې کې یو.»

۶ (۶) نو کاهن هغه سپېڅلې ډوډۍ چې خدای ته نذرانه کېدله داود ته ورکړه. هلته بل ډول ډوډۍ نه وه. په منظمه توګه به یې دغه ډوډۍ د خدای له حضور څخه لېرې کوله او د هغې په ځای به یې توده ډوډۍ کېښودله. (۷) داسې وشوه چې دواغ ادومی د شاوول د شپږو مشر په هماغه ورځ هلته و، ځکه چې د پاکوالي مراسم یې په ځای کول.

۸ داود اخیملک ته وویل: «ایا ستا سره توره یا نېزه شته چې ماته یې راکړې؟ د پاچا حکم زه مجبور کړم ترڅو په داسې بېره لار شم چې ما دومره وخت پیدا نه کړ چې خپله توره یا کومه بله وسله راواخلم.»

۹ اخیملک ځواب ورکړ: «ما سره د فلسطیني جلیات یې د هغه چا توره شته چې تا د ایله په دره کې وواژه. هغه توره ما په یوه ټوکر کې تاوه کړې ده او هغه د کاهن د سپېڅلي پېشبند شاته ده، که چېرې غواړې نو وایې خله. دلته بې له دې تورې بله نشته.» داود وویل: «هغه ماته راکړه، دا تر ټولو ښه توره ده.»

۱۰ نو داود په هماغه ورځ لار، د شاوول څخه وتښتېد او د جت پاچا آخیش ته یې ځان ورساوه. ۱۱ خو د آخیش درباریانو هغه ته وویل: «ایا دا داود، د خپل هېواد پاچا نه دی؟ دا هغه سپری دی چې د هغه په اړه به ښځو د گډا کولو په وخت کې دا سندري ویلې: شاوول زرگونه وژلي دي، خو داود یو په لس د هغه نه زیات وژلي دي.»

۱۲ د هغوی خبرو په داود باندې ډېره اغیزه وکړه او د آخیش پاچا څخه ډېر زیات ووېرېده. ۱۳ نو کله چې داود د هغوی سره و، هغه خپل ځان په لېونتوب وواهه. کله چې هغوی هڅه وکړه چې دی ونیسي، نو هغه د لېوني په شان عمل کاوه. هغه به په دروازو باندې کرښې ویستلې او په خپله بېرته باندې به یې لارې تویولې. ۱۴ نو آخیش خپلو درباریانو ته وویل: «گورئ! دا سپری لېونی دی! هغه مو ولې ماته راوستلی دی؟ ۱۵ ایا کم لېونیان لرم؟ ولې دې بل هم راوست چې خپل د لېونتوب په حرکتونو سره ما وځوروي؟ زه نه غواړم چې هغه زما ماڼۍ ته راننځي.»

د کاهنانو عام وژنه

۲۲ ۱ داود د جت څخه لار او د ادولام سمڅې ته وتښتېد. کله چې د هغه ورونو او د هغه پاتې کورنۍ واورېدل چې هغه هلته دی، نو دوی هلته د هغه سره یوځای شول. ۲ هغه خلک چې په تکلیف کې وو یا پوروري وو یا شکایت یې درلود داود ته راتول شول او هغه د دوی مشر شو. شاوخوا څلور سوه سپری د هغه سره وو.

۳ داود له هغه ځای څخه د موآب مصفې ښار ته لاړ او د موآب پاچا ته یې وویل: «اعلیحضرته! ایا زما مور او پلار ته اجازه ورکوی چې راشي او ستاسو سره پاتې شي تر هغې پورې چې زه پوه شم چې خدای به زما دپاره څه کوي؟» ۴ نو داود خپل مور او پلار د موآب پاچا ته بوتلل او دوی د هغه سره تر هغه وخته پورې پاتې شول ترڅو پورې چې داود په یو خوندي ځای کې پټ و.

۵ یوه ورځ جاد نبي داود ته وویل: «دلته مه پاتې کېږه، د یهودا خاورې ته لاړ شه.» نو داود لاړ او د حارث ځنگل ته ورغی.

۶ یوه ورځ شاوول په جبعه کې په یوې غونډۍ باندې د غز د ونې لاندې نېزه په لاس ناست و او ټول افسران یې د هغه په شاوخوا کې ولاړ وو. هغه ته خبر ورغی چې داود او د هغه سړي پیدا شول. ۷ هغه خپلو افسرانو ته وویل: «ای د بنیامین خلکو! واورئ، ایا د یسي زوی به تاسو ټولو ته ځمکې او د انگورو باغونه درکړي؟ ایا هغه به تاسو د زر کسيزه ډلې قوماندانان او یا د سل کسيزه ډلې قوماندانان وټاکي؟» ۸ ایا د دې دپاره تاسو زما په ضد دسیسه جوړوئ؟ تاسو یو هم ماته ونه ویل چې زما خپل زوی د داود سره لاس یو کړی دی. هېڅوک نشته چې په ما زړه وسوځي یا ماته ووايي چې زما خپل سړی داود همدا اوس زما د وژلو دپاره موقعه لټوي او زما زوی هغه هڅولی دی!»

۹ خو ادومي دواغ چې د شاوول د افسرانو سره ولاړ و وویل: «ما د یسي زوی ولید چې په نوب کې د اخیوتوب زوی اخیملک ته راغی. ۱۰ اخیملک د څښتن څخه پوښتنه وکړه چې داود باید څه وکړي او وروسته هغه داود ته یو څه خواږه او د فلسطیني جلیات توره ورکړه.»

۱۱ نو شاوول پاچا د اخیوتوب زوی اخیملک کاهن او د هغه د پلار ټوله کورنۍ چې هغوی هم په نوب کې کاهنان وو راوغوښتل او د ده حضور ته حاضر شول. ۱۲ شاوول وویل: «ای د اخیوتوب زوی، واوره!»

هغه ځواب ورکړ: «هو، ښاغلیه، زه ستاسو په خدمت کې یم.»

۱۳ شاوول د هغه څخه پوښتنه وکړه: «تا او د یسي زوی ولې زما په ضد دسیسه جوړه کړې ده؟ ولې دې هغه ته ډوډۍ او توره ورکړې ده او د هغه دپاره دې د خدای سره مشوره کړې ده؟ هغه اوس زما په ضد

١٤) اخيملك په ځواب كې وويل: «ستاسو په افسرانو كې داود تر ټولو وفادار دی! هغه ستاسو زوم دی، ستاسو د ساتونكو مشر دی او په شاهي دربار كې هر يو د هغه درناوی كوي. (١٥) هو، ما د هغه دپاره د خدای سره مشوره كړې ده او دا لومړی ځل نه دی. تر كومه ځايه چې ستاسو په ضد د دسيسې خبره ده، نو تاسو اعليحضرت بايد په ما او همدارنگه زما په كورنۍ باندې تور ونه لگوي، د دې خبرې څخه زه هېڅ خبر نه يم!»

١٦) پاچا وويل: «ای اخيملكه! ته او ستا د پلار ټوله كورنۍ بايد ووژل شئ.» (١٧) په دې وخت كې پاچا هغه ساتونكو ته چې د ده په څنگ كې وو حكم وكړ: «د څښتن كاهنان ووژنئ، ځكه چې دوی هم د داود پلويان دي. دوی پوهېدل چې هغه تښتي، خو بياهم دوی زه خبر نه كړم.» خو د پاچا ساتونكو ونه غوښتل چې د څښتن په كاهنانو باندې لاس پورته كړي او هغوی ووژني. (١٨) نو شاوول ادومي دواغ ته وويل: «ته هغوی ووژنه!» او دواغ هغوی ټول ووژل. په هغه ورځ يې پنځه اتيا كاهنان چې د كتان سپېڅلي پېښندونه به يې اغوستل، ووژل. (١٩) وروسته نوب د كاهنانو ښار ته لاړ او د كاهنانو كورنۍ د ښځو او سړيو نه نيولې تر كوچنيانو او تي رودونكو ماشومانو پورې يې ټول ووژل. حتی غويان، خره او د هغوی پسونه يې هم ژوندي پرېښودل.

٢٠) خو ابياتار چې د اخيملك د زامنو څخه او د اخیټوب لمسی ؤ وتښتېد او لاړ چې د داود سره يوځای شي. (٢١) هغه داود ته خبر ورکړ چې شاوول د څښتن كاهنان ووژل. (٢٢) داود ابياتار ته وويل: «كله چې ما په هغه ورځ ادومي دواغ هلته وليد زه پوه شوم چې هغه به خامخا شاوول ته خبر ورکوي. نو ستا د ټولو خپلوانو د مړينې مسووليت زما په غاړه دی. (٢٣) زما سره پاتې شه او مه وېرېږه. هغه سړی چې غواړي تا ووژني، هغه غواړي چې ما هم ووژني. ته به زما سره خوندي يې.»

داود د قعيلي ښار ژغوري

۱ یوه ورځ داود ته خبر ورسېده چې فلسطينيانو د قعیلې په ښار باندې حمله کړې ده او درمندونه لوټوي. ۲ نو هغه د څښتن څخه پوښتنه وکړه: «ایا زه لار شم او په فلسطينيانو باندې حمله وکړم؟»

څښتن ځواب ورکړ: «هو، په هغوی باندې حمله وکړه او قعیله وژغوره.»

۳ خو د داود نفرو هغه ته وویل: «مونږ دلته په یهودا کې وېرېږو، نو که د فلسطينيانو د ځواکونو مقابله دپاره قعیلې ته لار شو نو زمونږ وېره به نوره هم زیاته شي.» ۴ داود یوځل بیا د څښتن څخه پوښتنه وکړه او څښتن هغه ته ځواب ورکړ: «قعیلې ته لار شه، ځکه چې زه به فلسطينيان تاته تسلیم کړم.» ۵ نو داود د خپلو سړیو سره قعیلې ته لار او د فلسطينيانو په ځواکونو باندې یې حمله وکړه. د هغو څخه یې زیات ووژل او د هغوی څاروي یې یووړل. په دې ډول داود د قعیلې ښار وژغوره.

۶ کله چې ابیاتار د اخیمک زوی وتښتېد او په قعیله کې د داود سره یوځای شو، سپېڅلی پېښند یې له ځان سره راوړ. ۷ شاوول ته خبر ورسېده چې داود قعیلې ته تللی دی، هغه وویل: «خدای هغه ماته راتسلیم کړ. داود خپل ځان د دېوال او د قوي دروازو په لرونکي ښار کې کلابند کړی دی.» ۸ نو شاوول خپل ټول ځواکونه د جگړې دپاره راوغوښتل چې قعیلې ته لار شي او داود او د هغه سړي کلابند کړي.

۹ کله چې داود واورېدل چې شاوول په هغه باندې د حملې کولو نیت لري، هغه ابیاتار کاهن ته وویل: «سپېڅلی پېښند دلته راوړه.» ۱۰ داود دعا وکړه: «ای څښتنه، د اسراییلو خدایه! ما اورېدلي دي چې شاوول نیت لري چې قعیلې ته راشي او ښار زما یعنی ستا د غلام په خاطر له منځه یوسي.» ۱۱ ایا د قعیلې ښاریان به ما شاوول ته وسپاري؟ ایا لکه څنگه چې مې اورېدلي دي شاوول به په رښتیا سره راشي؟ ای څښتنه، د اسراییلو خدایه، زه تاته زاري کوم چې ځواب راکړه!»

څښتن ځواب ورکړ: «شاوول به راشي.»

۱۲ داود پوښتنه وکړه: «ایا د قعیلې ښاریان به ما او زما سړي شاوول ته وسپاري؟»

څښتن وويل: «هغوی به تاسو وسپاري.»

۱۳ نو داود او د هغه سرې چې شمېر يې شپږ سوه تنه وو د قعيلې څخه لاپل او د يو ځای څخه به بل ځای ته تلل. کله چې شاوول ته خبر ورسېده چې داود د قعيلې څخه تښتېدلی دی، نو هغه خپل د تگ پلان پرېښود.

داود په غرونو کې

۱۴ داود د زيف د دښتې په غرنۍ سيمه کې په خوندي ځايونو کې اوسېده. شاوول تل هڅه کوله چې هغه پيدا کړي، خو خداى داود هغه ته په لاس نه ورکاوه.

۱۵ کله چې داود په حورش کې د زيف په دښته کې ؤ، هغه پوه شو چې شاوول د هغه د وژلو دپاره راوتلی دی.

۱۶ د شاوول زوی يوناتان حورش ته د داود ليدلو له ورغی او هغه ته يې ډاډ ورکړ چې خداى ستا سره مل دی. ۱۷ يوناتان وويل: «مه وپرېره، زما پلار به ونه شي کولای چې تا پيدا کړي. ته به په اسراييلو باندې پاچا شې او زه به په رتبه کې ستا نه دوهم يم، زما پلار شاوول هم په دې باندې پوهيږي.» ۱۸ هغوی دواړو د څښتن په حضور کې تړون وکړ. بيا يوناتان کور ته لاړ، خو داود په حورش کې پاتې شو.

۱۹ د زيف خلک شاوول ته چې په جبعي کې اوسېده لاپل او ورته وپې ويل: «داود زمونږ په سيمه کې، په حورش کې د حخيله په غره کې چې د يهودا د دښتې په جنوب کې پروت دی، پټ شوی دی.» ۲۰ اعليحضرته! اوس نو کله چې ستاسو خوښه وي راشئ او مونږ د دې مسووليت په غاړه لرو چې هغه تاسو ته وسپارو.»

۲۱ شاوول ځواب ورکړ: «څښتن دې تاسو ته برکت درکړي، ځکه چې تاسو په ما باندې ډېره مهرباني کوئ.» ۲۲ شاوول زياته کړه: «لاړ شئ، نور تياری هم ونيسئ او معلومه کړئ چې داود د عادت له مخې چېرته ځي او چا دی په هغه ځای کې ليدلی دی. ما اورېدلي دي چې هغه ډېر مکرجن دی.» ۲۳ د هغه د پټېدلو ټول ځايونه معلوم کړئ او د ښکاره معلوماتو سره بېرته ماته راشئ. وروسته له هغې به زه ستاسو سره

لاړ شم، که چېرې د يهودا د سيمې په هره قبيله کې وي زه به يې پيدا کړم.»

۲۴ نو دوی رخصت شول او د شاوول څخه مخکې زيف ته لاړل. داود او د هغه کسان د معون په دښته کې وو يعنې د يهودا د دښتې د جنوبي برخې په يوه دره کې. ۲۵ شاوول او د هغه کسانو په لټولو شروع وکړه، کله چې داود ته په دې هکله خبر ورسېده، هغه يو لوی گټ ته چې د معون په دښته کې ؤ لاړ او هلته پاتې شو. کله چې شاوول دا واورېدل، نو داود پسې د معون دښتې ته لاړ. ۲۶ شاوول د يو غره يوه اړخ ته او داود او د هغه سړي د غره بل اړخ ته تلل او بېرې يې کوله چې د شاوول څخه وتښتي. څنگه چې شاوول او د هغه ځواکونه داود او د هغه سړيو ته نژدې کېدل چې دوی ونيسي، ۲۷ يو استازی شاوول ته راغی او ويې ويل: «زر راشه! فلسطينيانو زمونږ په خاورې حمله کړې ده.» ۲۸ نو شاوول د داود تعقيبول پرېښودل او لاړ چې د فلسطينيانو سره وجنگيږي. له دې امله دا ځای د تېښتې د گټ په نوم ياد شو. ۲۹ داود لاړ او د عين جدي په خوندي ځای کې اوسېده.

داود نه غواړي شاوول ووژني

۲۴ ۱ کله چې شاوول د فلسطينيانو سره د جنگ څخه وروسته راستون شو، هغه خبر شو چې داود د عين جدي په دښته کې دی. ۲ شاوول په اسراييلو کې د ډېرو ښو عسکرو څخه درې زره نفره واخيستل او لاړ چې د غرنۍ وزو گټونو ته نژدې داود او د هغه سړي ولټوي. ۳ هغه په لاره کې د پسونو د پنډېدلو ځای ته نژدې يوې سمخې ته ورغی او لاړ چې خپل حاجت رفع کړي. دا هماغه سمخه وه چې داود او د هغه سړي په کې په اخرنۍ څنډه کې پټ شوي وو. ۴ د داود سړيو هغه ته وويل: «دا ستا دپاره يوه موقعه ده! څښتن تاته ويلي وو چې هغه به ستا دښمن ستا په لاس تسليم کړي او هرڅه چې غواړې د هغه سره يې وکړې.» داود غلی لاړ او بې له دې چې شاوول پوه شي د هغه د چپنې څخه يې يوه ټوټه غوڅه کړه. ۵ له هغې وروسته د داود وجدان نارامه شو، ځکه چې د هغه د چپنې ټوټه يې غوڅه کړې وه. ۶ هغه خپلو نفرو ته وويل: «څښتن دې ما له دې څخه وساتي چې خپل بادار ته چې څښتن هغه د پاچا په توگه غوره کړی دی زيان ورسوم! زه بايد هغه ته ډېر لږ زيان هم ونه رسوم، ځکه چې هغه د څښتن له خوا غوره شوی پاچا دی.» ۷ په دې خبرو داود خپل سړي ورتل او هغوی يې پرېښودل چې په شاوول باندې

حمله وکړې. شاوول سمخه پرېښودله او په خپله لاره لاړ.

۸ داود هم د سمخې څخه راووت او شاوول ته یې غږ وکړ: «اعلیحضرته! زما باداره!» کله چې شاوول شاته وکتل، داود د درناوي په خاطر ټیټ شو. ۹ هغه شاوول ته وویل: «ولې د خلکو خبرې اورئ چې وایي: پام کوه، داود غواړي چې تاته زیان ورسوي؟» ۱۰ تاسو په خپله ولیدل چې همدا اوس په دې سمخه کې څښتن ماته په لاس راکړئ. زما ځینو نفرو زه تشویق کړم چې تاسو ووژنم، خو ما درباندي رحم وکړ. هغوی ته مې وویل: زه به هېڅکله خپل بادار ته زیان ونه رسوم، ځکه چې څښتن هغه غوره کړی دی چې پاچا شي. ۱۱ وگوره، ای زما پلاره، زما په لاس کې څه شی دی! لیدلی شې چې دا ستا د چینې یوه ټوټه ده. ما کولای شول چې تا ووژنم، خو د هغې په ځای مې یوازې ستا چپنه غوڅه کړه. یقین وکړه چې زه ستا په ضد د یاغي توب یا تاته د زیان رسولو په فکر کې نه یم. ما ستا سره غلطی نه ده کړې، خو ته زما د وژلو په لټه کې یې. ۱۲ څښتن دې قضاوت وکړي چې زمونږ څخه کوم یو ملامت دی! څښتن دې ستا څخه د هغو بدو کارونو بدله واخلي چې زما سره دې کړي دي، خو سره له دې به زه ډېر کم زیان هم تاته در ونه رسوم. ۱۳ لکه چې پخوانی مثل دی: بد کارونه یوازې د بدو خلکو په وسیله تر سره کیږي، نو زه به تاته زیان ونه رسوم. ۱۴ د اسراییلو پاچا د چا په ضد وتلی دی؟ تاسو څوک تعقیبوی؟ مړ سپی؟ یا ورږه؟ ۱۵ څښتن به قضاوت کوي او هغه به دا پرېکړه کوي چې زمونږ څخه کوم یو ملامت دی. هغه دې دا موضوع وڅېړي، زما دفاع دې وکړي او ستا د لاس څخه دې ما وژغوري.»

۱۶ کله چې داود خپلې خبرې خلاصې کړې، شاوول پوښتنه وکړه: «ایا په رښتیا سره دا ته یې، ای داوده زما زویه؟» او په لوړ اواز یې په ژړا پیل وکړ. ۱۷ شاوول زیاته کړه: «ته زما څخه زیات نېک یې. تا زما سره ښه رویه، خو ما ستا سره بده رویه کړې ده. ۱۸ تا نن وښودله چې زما سره دې ښېگڼه وکړه، ځکه سره له دې چې څښتن زه تاته تسلیم کړم خو تا ونه وژلم. ۱۹ کله چې یو کس خپل دښمن پیدا کړي ایا هغه به بې له زیان رسولو پرېږدي؟ د هغې رویې په سبب چې نن دې زما سره وکړه څښتن دې تاته اجر درکړي. ۲۰ اوس زه په دې باندي یقین لرم چې ته به پاچا شې او ستا پاچاهي به په اسراییلو باندي ټینگه شي. ۲۱ خو زما سره د څښتن په نوم قسم وخوره چې زما اولاده به نه وژنې او زما نوم به زما د پلار د کورنۍ څخه له منځه نه وړې.» ۲۲ نو داود د شاوول دپاره قسم وخور. وروسته له هغه شاوول خپل کور ته ستون شو، خو داود او د هغه سړي خپل خوندي ځای ته لاړل.

۱ هغه وخت راوړسېد چې سموييل مړ شو. ټول اسراييليان راغونډ شول او د هغه دپاره يې ویر وکړ. هغه يې په رامه کې په خپله ځمکه کې ښخ کړ. وروسته له هغه داود د فاران دښتې ته لاړ.

داود، نابال او ابيجایل

۲-۳ په هغه ځای کې د کاليب د قبيلې څخه يو سړی ؤ چې نابال نومېده. هغه د معون د ښار څخه ؤ او د کرمل ښار ته نژدې يې خپله ځمکه درلودله. نابال ډېر شتمن سړی ؤ او درې زره پسونه او زر وزې يې درلودلې. د هغه ښځه ابيجایل ښکلې او هوښياره وه، خو نابال سخت او بد خويه سړی ؤ.

نabal په کرمل کې خپل پسونه سکولول ۴ او داود چې هغه وخت په دښته کې ؤ دا خبره يې واورېدله.

۵ نو لس تنه ځوانان يې د دې امر سره واستول چې کرمل ته لاړ شي، نابال پيدا کړي او د ده سلامونه

هغه ته ورسوي. ۶ داود هغوی ته امر وکړ چې نابال ته ووايي: «خوشحاله او ژوندی اوسئ! تاسو ته او

ستاسو کورنۍ ته ښه روغتيا غواړم! هغو ټولو ته چې ستاسو سره دي هم روغتيا غواړم! ۷ ما واورېدل چې

د پسونو د سکولولو وخت دی. کله چې ستاسو شپانه زمونږ سره وو، مونږ د هغوی سره بده رویه نه وه کړې.

ټول وخت چې هغوی په کرمل کې وو د هغوی څخه هېڅ شی ورک نه شو. ۸ د خپلو خدمتگارانو څخه

پوښتنه وکړئ او دوی به درته ووايي. نن ځانگړې ورځ ده. له دې امله زما د ځوانانو سره مهربانه اوسئ.

لطف وکړئ څه چې راکولای شئ مونږ او خپل زوی داود ته يې ورکړئ.»

۹ د داود کسان راوړسېدل او د داود په نوم يې نابال ته پيغام ورکړ. بيا هغوی د ځواب دپاره منتظر

شول. ۱۰ نابال د داود خدمتگارانو ته په ځواب کې وويل: «داود څوک دی؟ د يسي زوی څه کار کوي؟

په دې ورځو کې ډېر نوکران د خپلو بادارانو څخه تښتي. ۱۱ ايا هغه ډوډۍ، اوبه او غوښه چې د خپلو

پسونو سکولوونکو دپاره مې تيار کړي دي واخلم او هغو خلکو ته يې ورکړم، چې زه نه پوهېږم د کوم ځای

څخه راغلي دي؟»

۱۲) نو د داود خدمتگاران بېرته هغه ته ورغلل او هرڅه چې نابال ويلي وو ورته بيان يې كړل. ۱۳) داود خپلو نفرو ته امر وكړ: «خپلې تورې له ملا وتړئ!» نو دوى خپلې تورې وتړلې او داود خپله توره وتړله. شاوخوا څلور سوه نفره د داود سره لاړل او دوه سوه نفره د سامانونو سره پاتې شول.

۱۴) د نابال د خدمتگارانو څخه يو كس د نابال بښې ابيجايل ته وويل: «ايا تا اورېدلي دي؟ داود د دښتې څخه ځينې استازي زمونږ بادر ته رالېږلي وو چې د هغه سلامونه ورته ورسوي، خو نابال دوى سپك كړل. ۱۵) بياهم د داود سړي زمونږ سره ډېر ښه وو. هغوى زمونږ سره بده رويه نه ده كړې او ټوله موده چې په دښته كې د هغوى سره نژدې وو زمونږ هېڅ شى ورك نه شو. ۱۶) په ټوله موده كې چې مونږ د دوى تر څنگ رمې څرولې، لكه د دېوال په شان يې شپه او ورځ زمونږ ساتنه كوله. ۱۷) اوس په دې هكله كې فكر وكړه او وگوره چې ته څه كولای شې، ځكه چې زمونږ په بادر او د هغه په ټوله كورنۍ باندې مصيبت راروان دى. هغه دومره بد خويه سړى دى چې هېڅوك ورسره خبرې نه شي كولای.»

۱۸) ابيجايل وخت له لاسه ورنه كړ، هغې دوه سوه دانې ډوډۍ، د شرابو دوه ژي، پنځه تيار شوي پسونه، پنځه پيمانې وريټې شوې غلې دانې، د مميزو سل كلچې او د وچ شويو انځرو دوه سوه كلچې يې واخيستلې او هغه يې په خرو باندې بار كړې. ۱۹) بيا هغې خپلو خدمتگارانو ته وويل: «تاسو مخكې لاړ شئ او زه درپسې ځم.» خو هغې خپل مېړه نابال ته څه ونه ويل. ۲۰) هغه په خپل خره باندې سپره وه او د غره لمنې ته رابښكته كېدله چې ناڅاپه يې داود او د هغه كسان وليدل چې د هغې خواته راروان وو. ۲۱) داود لږ مخكې ويلي وو: «دا بې فايدې وه چې د دې سړي شتمني مې په دې دښته كې وساتله چې د هغه هېڅ شى ورك نه شو. هغه د ښو په بدل كې راسره بد وكړل. ۲۲) خداى دې ما ووژني كه چېرې زه د سهار څخه مخكې د نابال خلكو څخه اخرنى نارينه هم ونه وژنم.»

۲۳) كله چې ابيجايل داود وليد، هغه په بېرته د خپل خره څخه رابښكته شوه او د هغه د درناوي په خاطر ټيټه شوه. ۲۴) هغه د داود پښو ته پرېوتله او ويې ويل: «اى زما بادره، پرېردئ چې ملامتي يوازې په ما باندې وي. خپلې خدمتگارې ته اجازه وركړئ چې خبرې درسره وكړم، واورئ چې ستاسو خدمتگاره څه وايي. ۲۵) زما بادر دې د دغه بېكاره سړي نابال پروا نه ساتي، هغه كټ مټ د خپل نوم په شان احمق سړى دى! اى بادره، كله چې ستاسو خدمتگاران راوړسېدل زه په هغه ځاى كې نه وم. ۲۶) دا څښتن دى

چې تاسو يې د خپلو دښمنانو څخه د بدل اخیستلو او وژلو څخه منع کړي یی. اوس زه تاسو ته د ژوندي څښتن په نوم او ستاسو په سر قسم خورم چې ستاسو دښمنان او هغوی چې غواړي تاسو ته زیان ورسوي لکه د نابال په شان به سزا ومومي. (۲۷) مهرباني وکړی، دغه سوغات چې تاسو ته مې راوړی دی قبول کړی او خپلو سړیو ته یې ورکړی. (۲۸) ای ښاغلیه، هیله لرم کومه خطا چې زما څخه شوې ده هغه راته وبخښی. څښتن به تاسو او همدارنگه ستاسو اولاده هم پاچاهان کړي، ځکه چې تاسو د هغه دپاره جنگپړی او ترڅو پورې چې ژوندي یی، بد کار به ونه کړی. (۲۹) که چېرې څوک په تاسو باندې حمله وکړي او ستاسو د وژلو هڅه وکړي، ستاسو څښتن خدای به تاسو داسې خوندي وساتي لکه څوک چې د یوې قیمتي خزاني ساتنه کوي. خو ستاسو دښمنان به لېرې گوزار کړي لکه څنگه چې څوک تیره په مچنوغزه باندې گوزاروي. (۳۰) او څه وخت چې څښتن هغه ټول ښه کارونه چې ستاسو سره یې وعده کړې سرته ورسوي او تاسو د اسراییلو مشر وټاکي، (۳۱) نو باداره! ستاسو وجدان به د بېځایه وژنې یا د بدلې اخیستلو د پښېمانۍ احساس نه کوي. او کله چې څښتن تاسو ته بری درکړي، نو ما هېره نه کړی.»

(۳۲) داود ابیجایل ته وویل: «د اسراییلو د څښتن خدای ثنا دې وي چې نن ورځ یې ته زما د لیدلو دپاره راواستولې! (۳۳) ستا د ښه قضاوت دپاره دې د خدای شکر وي چې زه دې نن ورځ د وینې تویولو او زما په خپل لاس د بدلې اخیستلو څخه وساتلم. (۳۴) څښتن پرېښودم چې تاته زیان ورسوم. خو زه د اسراییلو د ژوندي خدای په نوم قسم خورم چې که چېرې تا زما د لیدلو دپاره بیرته نه وای کړې، نو تر سهاره پورې به د نابال ټول نارینه وژل شوي وای!» (۳۵) بیا داود هغه څه قبول کړل چې هغه ته یې راوړي وو او ورته ویی ویل: «په خیر سره خپل کور ته لاړه شه، ستا خبرې مې واورېدلې او ستا غوښتنه مې ومنله.»

(۳۶) ابیجایل بېرته نابال ته ورغله، هغه په کور کې ؤ او یوه داسې مېلمستیا یې جوړه کړې وه لکه څنگه چې د پاچا دپاره جوړېږي. هغه نشه ؤ او خوشحاله ؤ. نو هغې تر سبا سهاره پورې ده ته هېڅ څه ونه ویل. (۳۷) نو وروسته له هغې چې نابال په سهاره کې د نشې څخه په حال شو، هرڅه چې پېښ شوي وو، هغې ورته وویل. په هغه باندې د زړه حمله راغله او هغه بیخي فلج شو. (۳۸) نابال لس ورځې په همدې حال کې ؤ او وروسته څښتن د هغه ژوند پای ته ورساوه.

(۳۹) کله چې داود واورېدل چې نابال مړ شو، هغه وویل: «د څښتن ثنا دې وي! هغه د نابال څخه زما د

سپکاوی بدله واخیستله او زه یې د بد کار څخه وساتلم. څښتن نابال ته د خپلو بدیو سزا ورکړه.» وروسته له هغې داود ابیجایل ته پیغام واستاوه او غوښتنه یې ورڅخه وکړه چې د ده سره واده وکړي. (۴۰) د هغه خدمتگاران کرمل ته لارل او ابیجایل ته یې وویل: «داود مونږ تاته رالېږلي یو چې تا د ځان سره بوځو چې د هغه سره واده وکړي.»

(۴۱) ابیجایل د درناوي په خاطر ټیټه شوه او ویې ویل: «داود ته داسې ووايي: زه ستاسو وینځه دې ته تیاره یم چې ستاسو خدمت وکړم او ستاسو د خدمتگارانو پښې ووینځم.» (۴۲) هغه زر پاڅېدله او په خپل خره باندي سپره شوه. پنځه وینځې یې ورسره روانې شوې، هغه د داود د خدمتگارانو سره لارله او په دې توگه د هغه ښځه شوه.

(۴۳) همدارنگه داود د اخیڼوعم سره چې د یزرعیل څخه وه هم واده کړی ؤ او دوی دواړه د هغه ښځې شوې. (۴۴) خو شاوول خپله لور میکال چې د داود ښځه وه فلتی د لایش زوی ته چې د جلیم څخه ؤ ورکړه.

داود بیا هم نه غواړي شاوول ووژني

۲۶ (۱) بیا د زیف خلک شاوول ته چې په جبعې کې اوسېده لارل او هغه ته یې وویل: «داود د حخیله په غره کې چې د یهودا دښتې ته مخامخ دی پټ شوی دی.» (۲) نو شاوول د اسراییلو د درې زره غوره شویو عسکرو سره د داود د لټولو دپاره د زیف دښتې ته لاړ. (۳) شاوول د حخیله په غره کې چې دښتې ته مخامخ په لاره کې دی خپلې خېمې ودرولې، خو داود په دښته کې پاتې شو. کله چې هغه خبر شو چې شاوول د هغه د لټولو دپاره راغلی دی، (۴) هغه جاسوسان واستول او پوه شو چې شاوول په رښتیا رارسېدلی دی. (۵) داود سمدلاسه هغه ځای ته روان شو چې شاوول په کې خپلې خېمې ودرولې وې. نو داود هغه ځای ولید چې شاوول او د هغه د لښکرو قوماندان ابنیر د نیر زوی په کې ویده وو. د شاوول کسان د ده په شاوخوا کې پراته وو او شاوول د هغوی په منځ کې پروت ؤ.

(۶) نو داود د حیتي اخیملک او د یوآب د ورور اییشای څخه (د دوی مور زرویه وه) پوښتنه وکړه:

«ستاسو دواړو څخه به کوم یو زما سره د شاوول قرارگاه ته ننوځي؟»

ابیشای ځواب ورکړ: «زه درسره ځم.»

۷) بیا د شپې په وخت داود او ابیشای د شاوول قرارگاه ته ورغلل او ویې لیدل چې شاوول د هغې په منځ

کې ویده دی او نېزه یې خپل سرته نژدې په ځمکه کې ټومبلې ده. ابنیر او عسکر د هغه په شاوخوا کې ویده وو. ۸) ابیشای داود ته وویل: «نن شپه خدای ستا دښمن ستا په لاس کې درکړی دی. اوس اجازه راکړه چې هغه په یو گوزار د هغه په خپله نېزه د ځمکې سره مېخ کړم او دوهم گوزار به پرې ونه کړم.»

۹) خو داود ابیشای ته وویل: «هغه له منځه مه وړه! څښتن به په یقین سره هغه چاته سزا ورکړي چې د هغه غوره شوي پاچا ته زیان ورسوي.» ۱۰) داود زیاته کړه: «په ژوندي څښتن قسم، هغه ورځ به راشي چې څښتن شاوول ووژني. یا په خپل اجل مړ شي او یا په جگړه کې ووژل شي. ۱۱) څښتن دې داسې نه کړي چې زه دې هغه چاته د زیان رسولو هڅه وکړم چې څښتن پاچا کړی دی! اوس هغه نېزه او د اوبو کوزه چې د ده سرته ایښې دي راواخله او څه چې لار شو.» ۱۲) نو داود نېزه او د اوبو کوزه چې د شاوول سرته ایښې وې راواخیستلې او هغه او ابیشای لارل. هېچا ونه لیدل او پوه نه شول چې څه پېښ شول او هېڅوک راویښ نه شو. هغوی ټول ویده وو، ځکه چې څښتن په هغو ټولو باندې دروند خوب راوستلی ؤ.

۱۳) بیا داود د درې بلې خواته تېر شو او د غونډۍ په سر باندې ودرېده. د دوی ترمنځ زیاته فاصله وه.

۱۴) داود ابنیر او د شاوول لښکرو ته نارې ووهلې: «ای ابنیره! ته زما اواز اورې؟»

ابنیر ځواب ورکړ: «ته څوک یې چې نارې وهې او پاچا راپاڅوي؟» ۱۵) داود ځواب ورکړ: «ای ابنیره! په اسراییلو کې ستا په شان تکره سړی څوک شته؟ نو بیا ولې د خپل بادار یعنی پاچا ساتنه نه کوي؟ همدا اوس یو څوک قرارگاه ته ننوتی ؤ چې ستا بادار ووژني. ۱۶) ای ابنیره! ته په خپله وظیفه کې ناکام شوې، زه د ژوندي څښتن په نوم قسم خورم چې تاسو ټول د مرگ لایق یئ، ځکه چې تاسو د خپل بادار چې څښتن هغه پاچا کړی دی ساتنه نه ده کړې. وگوره! چېرته ده د پاچا نېزه؟ چېرته ده د اوبو هغه کوزه چې د هغه سرته ایښې وه؟»

١٧) شاوول د داود اواز وپېژانده او وپې ويل: «ای زما زويه داوده، ایا دا ستا اواز دی؟»

داود ځواب ورکړ: «هو، اعليحضرته! دا زما اواز دی.» ١٨) او هغه زياته کړه: «ای باداره، تاسو ولې خپل نوکر تعقيبوي؟ ما څه کړي دي؟ کوم جرم مې کړی دی؟» ١٩) ای اعليحضرته، زما خبرې واورئ، که چېرې داسې وي چې څښتن تاسو زما په ضد لمسولی یئ، نو یوه نذرانه دې قبوله کړي. خو که چېرې دا د ځينو خلکو کار وي، نو د څښتن لعنت دې په هغوی باندې نازل شي، ځکه چې هغوی زه د څښتن د وطن څخه چېرته چې زما کور و بل هېواد ته وشړلم. يعنې دا چې هغوی ما مجبوروي چې د پرديو خدايانو عبادت وکړم. ٢٠) اوس مه پرېږدئ چې د څښتن د حضور څخه لېرې په پردی خاوره کې ووژل شم. د اسراييلو پاچا د څه دپاره راوځي چې زما په شان یوه ورېره ووژني؟ هغه ولې لکه د یوې زرکې په شان ما لتوي؟»

٢١) شاوول ځواب ورکړ: «ما گناه کړې ده! بېرته راشه، ای زما زويه داوده! په دې خاطر چې نن شپه دې زه ژوندی پرېښودم، زه به بیا هېڅکله تاته زیان ونه رسوم. زما رفتار احمقانه و! ما ډېره لویه غلطي کړې ده.»

٢٢) داود ځواب ورکړ: «ای اعليحضرته! ستاسو نېزه دلته ده، ستاسو د سړيو څخه دې یو کس راشي او هغه دې واخلي.» ٢٣) څښتن هر هغه چاته اجر ورکوي چې نېک او وفادار وي. هغه نن ته ماته په لاس راکړی وې، خو ما ونه غوښتل هغه چاته زیان ورسوم چې څښتن د پاچا په توگه غوره کړی دی. ٢٤) لکه څنگه چې نن ما ستا ژوند وژغوره، نو څښتن دې هم زما ژوند وژغوري او ما دې د ټولو مصیبتونو څخه خلاص کړي.»

٢٥) نو شاوول داود ته وويل: «ای زما زويه داوده! خدای دې تاته برکت درکړي، ته به مهم کارونه وکړي او په هغو کې به بريالی یی.» نو داود په خپله لاره لاړ او شاوول خپل کور ته ستون شو.

داود بیا په فلسطينيانو کې پناه اخلي

٢٧) ١) خو داود د خپل ځان سره فکر وکړ: «یوه ورځ به شاوول ما ووژني، زما دپاره تر ټولو ښه خبره دا

ده چې د فلسطينيانو خاورې ته وتبستم. نو شاوول به په اسراييلو کې زما د لټون څخه لاس واخلي او زه به د هغه له لاسه خلاص شم.» (۲) نو داود د خپلو شپږ سوه نفرو سره د اسراييلو د سرحد څخه تېر شو او د جت پاچا آخيش ته چې د معوك زوی و ورغی. (۳) داود او د هغه كسان په جت کې د آخيش سره ځای په ځای شول. د هر سړي سره خپله کورنۍ وه. همدارنگه د داود سره خپلې دوه ښځې يعنې يزرعيلي اخينوعم او د نابال کونډه ابيجایل کرملي وې. (۴) کله چې شاوول واورېدل چې داود جت ته تښتېدلی دی، هغه د داود د لټولو هڅه پرېښودله.

(۵) داود آخيش ته وويل: «که زما څخه خوشحاله یی ماته یو وړوکی ښار راکړئ چې په کې واوسېږم. باداره! زما دپاره دا لازمه نه ده چې ستاسو سره په پایتخت کې واوسېږم.» (۶) نو آخيش په هغه ورځ داود ته د صقلغ ښار ورکړ او له دې امله د صقلغ ښار تر نن ورځې پورې د يهودا د پاچاهانو دی. (۷) داود یو کال او څلور میاشتې د فلسطينيانو په خاوره کې ژوند وکړ.

(۸) په دې دوران کې به داود او د هغه نفرو په جشوريانو، جرزيانو او عماليقيانو باندې حملې کولې. دغه قومونه د ډېرې اوږدې مودې راهيسې په هغه خاوره کې چې د شور څخه تر مصر پورې رسېدله اوسېدل. (۹) کله به چې داود په يوې سيمې باندې حمله کوله نو يو سړی يا ښځه به يې هم ژوندی نه پرېښود. همدارنگه د هغوی پسونه، غويان، خره، اوبان او حتی کالي به يې اخيستل. بيا به بېرته آخيش ته راستنېده. (۱۰) کله به چې آخيش پوښتنه کوله: «دا څل دې په کوم ځای باندې حمله کړې ده؟» داود به ورته ويل: «زه د يهودا جنوبي برخې ته» يا «د یرحمييل سيمې ته» يا «هغې سيمې ته تللی وم چې قينيان په کې اوسېږي.» (۱۱) داود به هر يو سړی او ښځه وژل، ترڅو هېڅوک ونه شي کولای بېرته جت ته لاړ شي او خبر ورکړي چې داود او د هغه سړيو په رښتيا سره څه کړي دي. تر هغه وخته پورې چې داود په فلسطين کې اوسېده همداسې به يې کول. (۱۲) آخيش په داود باندې باور کاوه او د ځان سره به يې ويل: «د هغه خپل قوم اسراييل د هغه څخه دومره زیاته کرکه کوي چې هغه به ټول عمر زما خدمت کوي.»

۲۸ (۱) په هغو ورځو کې فلسطينيانو خپل ځواکونه راغونډ کړل چې د اسراييلو سره جنگ وکړي. آخيش داود ته وويل: «ته بايد پوه شې چې ته او ستا سړي بايد زما د لښکرو سره ملگرتيا وکړئ.»

٢ داود وويل: «تاسو به په خپله ووينئ چې ستاسو نوکر څه کولای شي.»

آخيش ځواب ورکړ: «ډېر ښه، زه به تا ټول عمر خپل ساتونکی وټاکم.»

شاوول د يوې کوډگرې سره مشوره کوي

٣ په دې وخت کې سمويل مړ شوی ؤ او ټولو اسراييليانو د هغه دپاره وير کړی ؤ او هغه يې په خپل ښار يعنې رامه کې ښخ کړی ؤ. شاوول کوډگران او هغه خلک چې د مړو د ارواحگانو سره يې خبرې کولې د اسراييلو څخه شړلي وو.

٤ د فلسطينيانو لښکرې سره راټولې شوې او د شونيم ښار ته نژدې يې خېمې ودرولې. شاوول ټول اسراييليان راغونډ کړل او د جلبوع په غره کې يې خېمې ودرولې. ٥ کله چې شاوول د فلسطينيانو ځواکونه وليدل هغه ووېرېد او زړه يې سخت رپېده. ٦ نو هغه د څښتن څخه پوښتنه وکړه چې څه وکړي، خو څښتن هغه ته نه د خوبونو، نه د اوريم په کارولو او نه د نبیانو په وسيله ځواب ورکړ. ٧ نو شاوول خپلو درباريانو ته حکم وکړ: «ماته يوه ښځه راپيدا کړئ چې کوډگره وي او د مړو د ارواحگانو سره مشورې کوي چې زه هغې ته ورشم او ورڅخه پوښتنه وکړم.»

هغوی ځواب ورکړ: «د عين دور په ښار کې يوه کوډگره ښځه شته.»

٨ نو شاوول خپله خپره بدله کړه، نور کالي يې واغوستل او د خپلو دوه نفرو سره د شپې په تياره کې هغې ښځې ته ورغی. هغه ورته وويل: «زما دپاره د ارواحگانو سره مشوره وکړه او ماته ووايه چې څه کېدونکي دي. هغه سړی ماته راوغواړه چې زه يې نوم درته وایم.» ٩ خو ښځې هغه ته وويل: «بې له شکه ته پوهېږې چې شاوول څه کړي دي، هغه کوډگران او هغه څوک چې د مړو د ارواحگانو سره خبرې کوي د هېواد څخه شړلي دي. ولې دې راته دام ايښی دی چې ومې وژنې؟»

١٠ شاوول هغې ته د ژوندي څښتن په نوم باندې قسم وخوړ او وويل: «په دې کار به ته سزا ونه

مومي.»

۱۱) نو ښځې پوښتنه وکړه: «څوک درته راوغواړم؟»

هغه وويل: «سمويل راته راوغواړه.»

۱۲) کله چې هغې ښځې سمويل وليد، په لوړ اواز يې چيغې ووهلې. هغې شاوول ته وويل: «زه دې ولې وغولولم؟ ته شاوول يې!»

۱۳) پاچا هغې ته وويل: «مه وېرېره! څه شی وينې؟»

ښځې په ځواب کې وويل: «زه يوه ارواح وينم چې د ځمکې څخه بيرون راوځي.»

۱۴) هغه پوښتنه وکړه: «هغه د څه شي په شان ښکاري؟»

هغې وويل: «يو زوړ سپری چې چپنه يې اغوستې ده راپورته کيږي.» نو شاوول پوه شو چې سمويل دی، هغه د درناوي په خاطر تپت شو.

۱۵) سمويل شاوول ته وويل: «زه دې ولې په تکليف کړم چې بېرته راشم؟»

شاوول وويل: «زه په لوی مصيبت باندې اخته يم. فلسطينيان زما سره جگړه کوي، خدای زما څخه خپل مخ اړولی دی او ماته نور نه د نبيانو او نه د خوبونو په وسيله ځواب راکوي. نو تاسو مې د دې دپاره راوغوښتلئ چې راته ووايئ چې څه وکړم.»

۱۶) سمويل وويل: «اوس چې څښتن ستا څخه مخ اړولی دی او ستا دښمن شوی دی ولې زما سره مشوره

کوې؟ ۱۷) څښتن هغه څه کړي دي چې زما په وسيله يې تاته ويلي وو. هغه ستا څخه پاچاهي اخيستي او

داود ته يې ورکړې ده. ۱۸) تا د څښتن د حکم څخه سرغړونه وکړه او د هغه قهر او غضب دې عماليقيانو

ته ونه ښود. نو ځکه څښتن دا ورځ په تا باندې راوستې ده. ۱۹) پرته له دې به څښتن اسراييل او تا دواړه

فلسطينيانو ته په لاس ورکړي او سبا به ته او ستا زامن زما سره يئ. څښتن به د اسراييلو لښکر هم

فلسطينيانو ته تسليم کړي.»

٢٠) شاوول سمدلاسه پرېوت او په ځمکه باندې اوږد وغزېده. د سموييل له خبرو څخه ډېر ووېرېده. هغه خپل قوت له لاسه ورکړی و، ځکه چې هغه ټوله ورځ او ټوله شپه هېڅ شی نه و خوړلی. (٢١) کله چې هغه بښځه شاوول ته ورغله او ويې ليدل چې هغه ډېر وېرېده، هغې ورته وويل: «گورئ، باداره! ما خپل ځان په خطر کې واچاوه او تاسو چې څه ماته ويلي وو هغه کار مې وکړ. (٢٢) اوس مهرباني وکړئ څه چې زه وایم هماغسې وکړئ. اجازه راکړئ چې ستاسو دپاره يو څه خواږه تيار کړم. تاسو بايد څه وخورئ ترڅو د سفر دپاره پوره قوت پيدا کړئ.»

٢٣) شاوول انکار وکړ او ويې ويل: «نه يې خورم.» خو د هغه نفرو او هغې بښځې هغه وهڅاوه او هغه د دوی خبره ومنله. هغه د ځمکې څخه راپورته شو او په کټ باندې کښېناست. (٢٤) هغې بښځې په کور کې يو چاغ خوسکی درلود، هغه يې په بېره سره حلال کړ. وروسته هغې يو څه اوږه راواخيستل، ويې اغېرل او فطيره ډوډۍ يې پخه کړه. (٢٥) بيا يې هغه خواږه د شاوول او د هغه د نفرو په مخکې کېښودل او هغوی وخوړل. په هماغه شپه هغوی پاڅېدل او روان شول.

فلسطينيان داود نه قبلوي

٢٩ ١) فلسطينيانو خپل ټول ځواکونه په افيق کې راټول کړل او اسراييليانو په يزرعيل کې د چينې سره خپلې څمپې ودرولې. (٢) د فلسطين پاچاهانو د خپلو سل کسيزو او زر کسيزو ټوليو سره حرکت وکړ. داود او د هغه کس د آخيش پاچا سره په هغوی پسې روان شول. (٣) د فلسطينيانو قوماندانانو دوی وليدل او پوښتنه يې وکړه: «دا عبرانيان دلته څه کوي؟»

آخيش ځواب ورکړ: «دا داود دی، چې د اسراييلو د پاچا شاوول عسکري منصبدار دی. هغه زما سره د يو کال نه زياته موده اوسېږي. هغه سموييل پرېښی دی او زيات وخت وشو چې زما د لښکر سره يوځای شوی دی، نو ما په هغه کې هېڅ غلطی نه ده موندلې.»

٤) خو د فلسطينيانو قوماندانان په آخيش باندې په قهر شول او هغه ته يې وويل: «دا سپری بېرته هغه

ښار ته ولېږه چې هغه ته دې ورکړی دی. هغه مه پرېږده چې زموږ سره جنگ ته لار شي، کېدای شي چې د جنگ په وخت کې هغه زموږ په ضد شي. ځکه هغه ته ښه موقعه ده چې زموږ د نفرو د سرونو پرې کولو په وسیله د خپل بادار مهرباني حاصله کړي. (۵) دا هماغه داود دی د چا په هکله به چې خلکو د گډېدلو په وخت کې دا سندري ويلي: شاوول زرگونه وژلي دي، خو داود د يو په لس د هغه نه زيات وژلي دي.»

(۶) نو آخيش داود راوغوښت او ورته وپې ويل: «زه د اسراييلو د ژوندي څښتن په نوم قسم خورم چې ته ماته وفادار يې او زه په دې خوښ يم چې زما سره لار شي او وجنگيږي. د هغې ورځې څخه چې ته ماته را اوښتی يې په تا کې مې کومه غلطي پيدا نه کړه. خو نور پاچاهان تا نه خوښوي. (۷) اوس بېرته کور ته وگرځه او هېڅ داسې کار ونه کړې چې د سولې خلاف وي او فلسطيني پاچاهان ورباندې خفه شي.»

(۸) داود ځواب ورکړ: «ای ښاغلیه، زما څخه کومه غلطي شوې ده؟ لکه څنگه چې تاسو وايئ، له هغې ورځې څخه چې ما ستاسو خدمت شروع کړی دی په ما کې مو هېڅ غلطي ونه موندله. نو ولې زه نه شم کولای چې ستاسو سره لار شم او د خپل بادار پاچا د دښمنانو سره وجنگېرم؟»

(۹) آخيش ځواب ورکړ: «زه يې منم، زما په نظر کې ته لکه د خدای د فرښتې په شان وفادار يې، خو قوماندانانو وويل چې ته نه شي کولای چې زموږ سره جنگ ته لار شي. (۱۰) نو ای داوده! تاسو ټول چې شاوول پرېښود او ماته رااوښتئ، سبا سهار مجبور یئ چې وختي پاڅېږئ او څنگه چې رڼايي شي نو لار شئ.»

(۱۱) نو داود او د هغه سړي سهار وختي پاڅېدل چې بېرته د فلسطين خاورې ته لار شي. فلسطينيان يزريعل ته روان شول.

د عماليقيانو په خلاف جگړه

۳۰ (۱) داود او د هغه کس په درېمه ورځ صقلغ ته ورسېدل. هغه وخت چې هغوی هلته نه وو، عماليقيانو د يهودا په جنوب او صقلغ باندې حمله کړې وه. صقلغ يې سوځولی ؤ (۲) او ښځې او کوچنيان

یې د اسیرانو په توګه د ځان سره بیولي وو، خو څوک یې وژلي نه وو. (۳) کله چې داود او د هغه کس
صقلغ ته راوړسېدل دوی پوه شول چې ښار سوځېدلی دی او د هغوی ښځې، زامن او لورګانې اسیران شوي
دي. (۴) نو داود او د هغه نفرو په لوړ اواز سره تر هغې پورې وژړل چې په هغوی کې نور د دې توان پاتې
نه شو چې وژاري. (۵) حتی د داود دوه ښځې، یزرعیلي اخینوعم او د کرملې نابال کونډه ابیجایل هم
اسیرې شوې وې.

(۶) داود ډېر زیات پرېشانه شو، ځکه چې د هغه نفرو د هغه د سنگسارولو خبرې کولې. هغوی د خپلو
ماشومانو د لاسه ورکولو له امله ډېر په قهر وو. خو داود د خپل څښتن خدای څخه د زړه قوت لاسته راوړ.
(۷) بیا داود د اخیملک زوی ابیاتار کاهن ته وویل: «سپېڅلی پېشبند ماته راوړه» او ابیاتار دا کار وکړ.
(۸) داود د څښتن څخه پوښتنه وکړه: «ایا زه د هغو یرغلګرو پسې ورشم؟ او هغوی ته به ورسېرم؟»
څښتن ځواب ورکړ: «ورپسې ورشه! ته به په یقین سره هغوی ته ورسېرې او اسیران به ازاد کړې.»

(۹) نو داود او د هغه شپږ سوه نفره روان شول. کله چې هغوی د بسور خوږ ته ورسېدل، نو د دوی څخه
ځینې هلته پاتې شول. (۱۰) داود د څلور سوه نفرو سره تعقیبولو ته دوام ورکړ. نور دوه سوه نفره دومره
ستړي شوي وو چې ویې نه شو کولای د هغه خوږ څخه تېر شي، نو دوی شاته پاتې شول.

(۱۱) د داود نفرو یو مصري سړی په صحرا کې پیدا کړ او هغه یې داود ته راوست. هغه ته یې یو څه خواړه
او اوبه ورکړل، (۱۲) همدارنګه یې د انځرو د کلچې څخه یوه ټوټه او د ممیزو دوه کلچې ورکړې. وروسته له
دې چې هغه یې وخورلې هغه بېرته قوي شو، ځکه چې هغه درې ورځې او درې شپې نه څه خوړلي وو او نه
څه څښلي وو. (۱۳) داود د هغه څخه پوښتنه وکړه: «ستا بادار څوک دی او د کوم ځای یې؟»

هغه ځوان ځواب ورکړ: «زه مصري یم او د یوه عمالیکي غلام یم. درې ورځې کیږي چې ناروغ شوی یم، په
دې خاطر خپل بادار پرېښودم. (۱۴) مونږ د کریتیانو په علاقه، د یهودا په جنوبي برخه او د کالیب په
سیمه باندې حمله وکړه او همدارنګه مونږ د صقلغ ښار وسوځاوه.»

(۱۵) داود د هغه څخه پوښتنه وکړه: «ایا ته به ما د هغو یرغلګرو پورې ورسوې؟»

هغه ځواب ورکړ: «ماته د خدای په نوم باندې قسم وخوره چې ته به مې نه وژنې او نه به مې خپل بادار ته په لاس کې ورکوې، نو زه به تا هغوی ته ورسوم.» (۱۶) نو دغه مصري داود هغوی ته ورساوه. یرغلگران په هرځای کې خپاره شوي وو او د هغه ډېر لوی غنیمت له امله چې د فلسطین او یهودا څخه یې نیولی ؤ، خوړل یې او څښل یې او جشن یې نیولی ؤ. (۱۷) په راتلونکې ورځ د لمرخاته څخه مخکې داود په هغوی باندې حمله وکړه او تر ماښامه پورې یې جنگ وکړ. بې له هغو څلور سوه ځوانانو چې په اوبانو باندې سپاره شول او وتښتېدل بل هېڅ یو ورڅخه په تېښته بریالی نه شو. (۱۸) داود ټول شیان چې عمالیقانو وړي وو، وژغورل چې په هغو کې د هغه دوه ښځې هم شاملې وې. (۱۹) هېڅوک نه ؤ ورک شوی، نه ځوان او نه زور، نه زامن او نه لورگانې او نه هغه شیان چې عمالیقانو د خپلو ځانونو دپاره د غنیمت په توګه نیولي وو. داود هرڅه بېرته تر لاسه کړل. (۲۰) همدارنګه داود د عمالیقانو ټولې رمې او پادې واخیستلې او د هغه نفرو دا د نورو څارویو په مخکې بیول او ویل یې: «دا د داود غنیمت دی!»

(۲۱) نو بیا داود هغو دوه سوه نفرو ته ورغی چې له ډېرې ستومانۍ څخه یې نه شو کولای چې په هغه پسې لاړ شي او د بسور په خوړ کې د هغه څخه شاته پاتې شوي وو. هغوی د داود او د هغو خلکو هرکلي ته ووتل چې د هغه سره وو. څنګه چې داود او د هغه کس ورنژدې شول هغه د هغوی سره روغېر او د احوال پوښتنه وکړه. (۲۲) خو ځینو بدو او بېکاره سړیو چې د داود سره تللي وو وویل: «دوی زمونږ سره لاړ نه شول، نو مونږ به د غنیمت څخه دوی ته هېڅ ورنه کړو. دوی کولای شي چې خپلې ښځې او ماشومان واخلي او لاړ شي.»

(۲۳) خو داود ځواب ورکړ: «ای زما ورونو! د هغه شیانو سره چې څښتن مونږ ته راکړي دي داسې کار نه شئ کولای! څښتن مونږ سلامت وساتلو او په یرغلګرو باندې یې مونږ ته بری راکړ. (۲۴) څوک په دې هکله ستاسو سره موافق نه دي. د هغه سړي برخه به چې د سامانونو سره پاتې کېږي د هغه چا د برخې سره برابر وي چې جنگ ته ځي. د ټولو برخې به یو برابر وي.» (۲۵) داود دا یو قانون وټاکه او د هغه وخت نه تر نن ورځې پورې په اسراییلو کې د هغه څخه پیروي کېږي.

(۲۶) کله چې داود صقلغ ته ستون شو، هغه د غنیمت یوه برخه خپلو ملګرو ته چې د یهودا سپین ږيري وو د دې پیغام سره ولېږله: «دا د هغه غنیمت یوه برخه ده چې مونږ د څښتن د دښمنانو څخه نیولی ؤ

ستاسو دپاره سوغات دی.» (۲۷) هغه دا سوغاتونه هغو خلکو ته چې په بیت ییل، د یهودا د جنوب په راموت کې او هغو خلکو ته چې د یتیر، (۲۸) عروعر، سموت، اشتموع، (۲۹) او د راکال په ښارونو کې وو او هغو ښارونو ته چې د یرحمیلیانو او د قینیانو خپلونه په کې اوسېدل، ولېرل. (۳۰) همدارنگه یې هغو خلکو ته چې د حرما، بورعاشان او عتاق په ښارونو کې وو (۳۱) او د حبرون خلکو ته یې هم ولېرل. په دې توګه داود دا سوغاتونه ټولو هغو ځایونو ته ولېرل چې هغه او د هغه سرې په کې ګرځېدلي وو.

د شاوول او د هغه د زامنو مړینه

(لومړی تواریخ ۱۰: ۱-۱۲)

۳۱ (۱) فلسطینیانو د جلبوع په غره کې د اسراییلو سره جنگ وکړ. په هغه ځای کې ډېر اسراییلیان ووژل شول او پاتې یې چې په هغو کې شاوول پاچا او د هغه زامن هم شامل وو وتښتېدل. (۲) خو فلسطینیانو هغوی ډېر سخت تعقیب کړل او د شاوول درې زامن، یوناتان، ابیناداب او ملکیشوع یې ووژل. (۳) په شاوول باندې جګړه ډېره سخته شوه او کله چې غشي ویشتونکي هغه ته ورسېدل، نو هغه یې ډېر سخت ټپي کړ. (۴) شاوول خپل عسکر ته چې د هغه وسله یې انتقالوله وویل: «خپله توره راوباسه او ما ووژنه، ترڅو دا کافر فلسطینیان راباندې نه ملنډې ووهي، نه مې په عذاب کړي او نه مې ووژني.» خو هغه ځوان د دې کار څخه ډېر ووېرېد. نو شاوول خپله توره راواخیستله او ځان یې ورباندې وغورځاوه. (۵) کله چې هغه ځوان ولیدل چې شاوول مړ شوی دی، نو هغه هم په خپلې تورې باندې ځان وغورځاوه او د شاوول سره یوځای مړ شو. (۶) نو په دې ډول شاوول، د هغه درې زامن، هغه ځوان عسکر او د هغه ټول جنگیالي په هغه ورځ یوځای سره مړه شول. (۷) کله چې د یزرعیل د درې د بلې خوا او د اردن د سیند د ختیځې خوا اسراییلیانو اووړېدل چې د اسراییلو لښکر تښتېدلی دی او دا چې شاوول او د هغه زامن وژل شوي دي، دوی خپل ښارونه پرېښودل او وتښتېدل. نو فلسطینیان راغلل او په دغو ښارونو کې ځای په ځای شول.

(۸) د جګړې نه یوه ورځ وروسته فلسطینیان د مړو د لوټلو دپاره ورغلل، نو هغوی د شاوول او د هغه د درې زامنو مړي وموندل چې د جلبوع په غره کې پراته وو. (۹) دوی د شاوول سر پرې کړ، د هغه څخه یې زغرې وویستلې او د فلسطین ټول هېواد ته یې استازي ولېرل چې دا زېری د خپلو بتانو او خپلو خلکو په

منځ کې خپور کړي. ۱۰ دوی د شاوول وسلې د عشتاروت په بتخانه کې کېښودلې او د هغه مړی یې د بیت شان په دېوال باندې مېخ کړ.

۱۱ کله چې په جلعاد کې د یابیش د ښار خلکو د هغه څه په اړه چې فلسطینیانو په شاوول باندې کړي وو، واورېدل، ۱۲ د هغوی تر ټولو زړور سړي ووتل او ټوله شپه یې بیت شان ته سفر وکړ. هغوی د شاوول او د هغه د زامنو مړي د دېوال څخه رابنکته کړل، یابیش ته یې راوړل او هلته یې وسوځول. ۱۳ بیا هغوی د دوی هډوکي راواخیستل، هغه یې په ښار کې د غز د ونې لاندې ښخ کړل او د اوو ورځو دپاره یې روژه ونیوله.